

פרוטוקול

מישיבת מועצה מס' 3

- עיריית מעלה אדומים -

יום רביעי, י"ג בסיון תשפ"ד, 19 ביוני 2024

נוכחים: מר גיא יפרח – ראש העיר
גב' רחל הר זהב – סגנית ומ"מ ראש העיר
מר יחיאל וקנין – סגן ראש העיר
מר מוטי פרץ – סגן ראש העיר
גב' ברנדה הורוביץ – משנה לראש העיר
מר דודו מתתיהו – חבר מועצה
גב' נטלי וינר – חברת מועצה
מר יעקב אהרון – חבר מועצה
מר משה סלמי – חבר מועצה
מר אברהם נגר – חבר מועצת העיר
גב' שירן מירזאי – חברת מועצה
מר שלומי ירוחם – חבר מועצה
גב' יפעת נדב – חברת מועצה
מר רועי חוג'ה – חבר מועצה
מר דוד אבבה – חבר מועצה

משתתפים: עו"ד גילי רוגל – יועמ"ש לעירייה
מר שמוליק חנוך – מנכ"ל העירייה
מר חיים שמעוני – מבקר העירייה
מר גיאה ננדזה – גזבר העירייה
רו"ח רוית לוטטי – ס' גזבר העירייה
מר נתנאל הגר – עוזר אישי לראש העיר
גב' ספיר מינה – מנהלת לשכת ראש העיר
גב' שלומית ביטון – מנהלת אגף פניות הציבור

על סדר היום:

1. הודעות ראש העיר.
2. הצעות לסדר היום.
3. אישור תב"רים.

ישיבת המועצה

גיא יפרח:

חברים, אני שמח לפתוח את ישיבת מועצת העיר מספר 3/24, אני אפתח בכמה הודעות ואחר כך נעבור לשאר הדברים שעל סדר היום. לפני שאני אתחיל בהודעות, אני מבקש מכל הנוכחים בישיבת המועצה ומחברי המועצה, בלי יוצא מן הכלל, בואו נשמור על תרבות דיבור. אני ממש מבקש, כל אחד יקבל את הזמן לפי הכללים, יוכל להגיד כל מה שיש לו להגיד, ייתן למי שמשיב לענות, נעשה את זה בצורה מכובדת ומתורבת, אני חושב שזה נכון לכולם.

כמה הודעות. מועצת העיר מעלה אדומים משתתפת בצערה של ג'ני, עובדת העירייה, וכל משפחת מזרחי. אני חושב שאנחנו צריכים להודות לכל תושבי העיר ולחברי המועצה, יש פה הרבה חברי מועצה, מקואליציה ואופוזיציה, בלי יוצא מן הכלל, שפעלו לטובת קבורתו של אלירן ז"ל בקבורה צבאית בהר הרצל. זה היה מאבק בעיניי גם ראוי, גם חשוב, גם צודק, והיו המון שותפים ויישר כוח על המאבק ואנחנו מחבקים את משפחת מזרחי, את הילדים ואת אשתו ואת כל מוקירי זכרו. אנחנו גם משתתפים בצער משפחת הרב אילון וייס ז"ל, הרב אילון וייס שבע שנים היה מורה בבית הספר אמ"ת איתן, מחנך כיתה, נפל באסון טנק ברצועת עזה. בית הספר חווה טלטלה מאוד גדולה, הייתי שם, דיברתי גם עם צוות הניהול, ואנחנו מחבקים גם את המשפחה של אילון וייס זיכרו לברכה וגם את בית הספר אמ"ת איתן, שבעזרת ה' לא יידעו עוד צער.

להבדיל אלף אלפי הבדלות, מזל טוב למנהלת הלשכה שלי שהיום נולדה לה בת, לספיר. אני רוצה שתכירו כולם את מי שתחליף אותה בתקופה הזאת, מורן שיושבת כאן, לכל מה שאתם צריכים. מורן לשירותכם עד שספיר תחזור מחופשת הלידה. מזל טוב ויישר כוח ליפעת נדב שמונתה למנהלת בית הספר השש שנתי קשת. בהצלחה.

יפעת נדב:

לא קשת, תיכון 'הר חומה'. יש לו ארבעה שמות, קשת לא.

גיא יפרח:

תיכון 'הר חומה', שש שנתי, בהצלחה.

יפעת נדב:

תודה.

גיא יפרח:

אנחנו לקראת פרסום של אירועי הקיץ, יהיו הרבה מאוד אירועים במהלך הקיץ, יש גם אירועים לאזרחים ותיקים, יש ערב הוקרה למתנדבים שהיה, עובדים ומתגייסים ואירוע של יום ירושלים. אז יישר כוח לכל מי שעמל וטרח באירועים האלה. היו פה גם חברי מועצה שהשתתפו באירועים

האלה ואני חושב שהם היו מאוד מכובדים ועשו כבוד גם לעובדים, גם למתנדבים וגם למתגייסים, וכמובן באירוע של יום ירושלים.

נציין בספורט את קבוצת הילדים ב' בכדורגל של בית"ר מעלה אדומים שזכו באליפות המחוז. היו פה ארבעה שרים בביקור בחודש האחרון. היה פה שר התרבות מיקי זוהר. יש כמה וכמה בשורות, אני אדבר על שתיים או שלוש עיקריות. האחד, שכנענו אותו שנכון להוציא קול קורא ייעודי לטובת תכנון של היכל ספורט במעלה אדומים במטרה לפתוח היכל ספורט במעלה אדומים, בדומה למה שקיים במלחה, לא ארנה, מלחה, עם 2,000 מקומות ישיבה. משרד הספורט יתקצב לנו בעזרת ה' את תקציב התכנון ואחרי התכנון אני מקווה שיהיה "לג" נוסף ואנחנו נוכל לקבל תקצוב, לפחות את רובו על ידי משרד התרבות. אז יישר כוח למיקי זוהר. אנחנו נהיה בין הרשויות שנזכה להופעות במהלך הקיץ במימון של שר התרבות. ודבר מאוד חשוב שהוא עשה והשתכנע, ומעלה אדומים במקרה הזה סייעה ללא מעט רשויות מקומיות אחרות בישראל, מה שעשתה הממשלה הקודמת, שהיא ביטלה את פמי פרימיום, זה סבסוד של מופעי תרבות, היא ביטלה אותם למי שהוא בחתך סוציאקונומי 6, אנחנו הסברנו לו למה חייבים להחזיר את זה חזרה והוא התחייב שעד חודש אוקטובר יהיה תקנון חדש שמשלב את מעלה אדומים, ובזכותנו גם ערים אחרות, לטובת הסבסוד של מופעי תרבות לפריפריה. ככה זה נקרא, מעלה אדומים היא לא פריפריה אבל ככה נקראת התקנה.

שר התקשורת שלמה קרעי. מה שאני אומר לכם זה אחרי סיכום שהוציא השר, אני בדרך כלל לא נוהג להגיד דברים שסוכמו בישיבה כי אני אף פעם לא יודע באמת מה יוצא בסיכום הכתוב, אז מה שאני אומר לכם זה אחרי סיכום כתוב שהוציא השר ולכן מבחינתי זה כבר 90% או 80% יבוצע. שר התקשורת הבטיח שעד סוף השנה יהיה טיפול בקליטה הסלולרית במעלה אדומים ואחד הדברים שאני ממש ביקשתי ממנו לעשות זה לטפל בקליטה הסלולרית בציר הגישה ממעלה אדומים לירושלים. אתם יודעים שיש לנו שם כמה אזורי ניתוק והיה לנו לצערי הרב גם פיגוע באזור ניתוק ולכן זה מאוד מאוד חשוב, גם מבחינה ביטחונית, גם מבחינת מרקם החיים שלנו. אז עד סוף השנה נתופל גם הקליטה הסלולרית במעלה אדומים וגם אזורי הניתוק לכיוון ירושלים. בנוסף הוא חזר אלינו עם סיכום שהוא מחייב במסגרת פתיחת המנהרה החדשה של הגבעה הצרפתית, תהיה שם מערכת קליטה כדי שלא יהיה ניתוק סלולרי בזמן הנסיעה בתוך המנהרה ואני ביקשתי שנעשה את זה גם על מנהרה ישנה של נעמי שמר. שם הוא עוד לא התחייב, אבל הוא אמר שהוא יפעל מול עיריית ירושלים כי עכשיו זה לא של שר התקשורת.

היה פה שר הכלכלה, נפגש עם התעשיינים. ראש המנהלת לצמיחה במשרד הכלכלה, שלמה לוי, באופן קבוע יישב עם התעשיינים שלנו ויסייע להם במה שמשרד הכלכלה מסייע. חשוב שפתחנו את הערוץ הזה עבור התעשיינים והם מאוד שמחו מהביקור הזה של השר.

השרה להגנת הסביבה עידית סילמן הייתה פה, שכנעתי אותה לבוא לסיור כדי לראות את השריפות הפירטיות שיש לנו מאזורי שטחי B של הרשות הפלסטינית. לכאורה זה לא תפקידה, אבל רמזתי לה, לא אמרתי לה, לא רציתי להביך אותה, אבל אמרתי לה שמבקר המדינה אמר שהמשרד לאיכות הסביבה כן צריך לטפל בסוגיה של השריפות. הם יקימו שישה צוותים שיטפלו בכל אזור יהודה ושומרון בשריפות הפירטיות בנושא של אכיפה. יש עוד משהו שקיבלנו סביב שיפוי על הטמנת פסולת, זה משהו שאנחנו נוכל לקבל כסף לעירייה כשיפוי על הטמנת הפסולת שלנו שזה גם משמעותי, רק זה עוד לא קרה אז אני לא רוצה לברך על המוגמר.

יש לנו ביקורים מתוכננים של יושבת ראש קק"ל, של ראש מנהלת ההתיישבות ושל שרת התחבורה בחודש הקרוב.

כמה עדכונים בנושא של תנועה ותחבורה. ברוך ה' היה אירוע שבו החליטו לקצץ במסגרת חוק ההסדרים את הכסף של מחלף צומת עיסאווייה, הפרדה מפלסית בצומת עיסאווייה, מה שאתם מכירים כמצודת אדומים. הרמזור שקיים היום אחרי המחסום, בדרך לגבעה הצרפתית יש רמזור, המטרה שלנו ברגע שתפתח המנהרה שנאפשר נסיעה ללא רמזור ממעלה אדומים לכיוון תל אביב ובגין, אז התקציב הזה לא קוצץ, לא רק שלא קוצץ הוא גם התקבל פיזית כבר, 20 מיליון שקל לתכנון של ההפרדה המפלסית ועוד הרשאה של 140 מיליון שקל לביצוע של אותה הפרדה מפלסית וזו בשורה אמיתית כי זה כבר כסף חי והאירוע הזה יצא לדרך והוא יקרה.

הייתם פה כולם בוועדה המקומית אתמול, לא יודע מי שמע אבל גדי מארק זרק שם שאנחנו הצלחנו לשכנע את משרד התחבורה להעביר 10 מיליון שקל לחברת מוריה לבצע תכנון מפורט של כביש 437 בין הקילומטר הראשון לקילומטר שמונה. כביש 437 זה הכביש שמוביל ממעלה אדומים לאזור מישור אדומים לכיוון חיזמה. אני טוען שמעלה אדומים חייבת ציר נוסף לירושלים ולתל אביב, הציר הזה הוא ציר שהיום לא באמת משתמשים בו, הוא לא נעים, הוא צר, הוא מסוכן, המטרה היא שיהיו שלושה מסלולים לכל כיוון ונסיעה כולל עד מעבר קלנדייה כדי שאנחנו נוכל לנסוע משם לכביש 443 בואך מודיעין או שמאלה לנסוע לכיוון בגין, קיבלנו 10 מיליון שקל לטובת סיום התכנון של בין קילומטר ל-1.8 קילומטר, השאר כבר מתקצב ומתוכנן ואני מקווה מאוד שבפגישה עם השרה נביא עוד 200 מיליון שקל לביצוע של התיב הזה וזה יהיה מאוד מאוד משמעותי עבור מעלה אדומים.

ביום שלישי הבא יהיה רמזור ראשון במעלה אדומים בצומת הדי-סיטי, צומת מאוד מסוכן שגבה שם כבר כמה וכמה תאונות. הרמזור הזה ב-12 בלילה ביום שלישי הבא יתחיל לפעול. אחרי כמה שנים שבמעלה אדומים, ובכלל במדינת ישראל, עצרו את התקציב לתחבורה ציבורית, לא קיבלנו קילומטר אחד נוסף על הקילומטרים שהיו לנו, תודה למשה בן זקן, מנכ"ל משרד התחבורה, שוחחתי איתו, אמרתי לו שלא יכול להיות שיש אירוע בקנה מידה כמו הקמה של די-סיטי ולונה פארק בעיר ואין לה תחבורה ציבורית טובה, אמינה ואיכותית. הוא השתכנע ומעלה אדומים באופן חריג קיבלה 2,000 קילומטר נוספים למערך התחבורה שהם ייתנו מענה לאזור התעשייה גם, לא רק לדי-סיטי, אבל הקטליזטור היה הדי-סיטי והלונה פארק, קיבלנו 2,000 קילומטר. המשמעות של 2,000 קילומטר זה שביולי הקרוב כל שעה עגולה תהיה נסיעה מגבעת התחמושת דרך הקניון דוך אל דוך לכיוון אזור התעשייה, זה יסייע גם לעובדים של אזור התעשייה שהיום מתקשים להגיע לשם באופן סדיר, ובאוגוסט כל חצי שעה עגולה, שזה יהיה משמעותי עבור אזור התעשייה.

שלומי ירוחם:

עובר דרך העיר?

גיא יפרח:

עובר דרך העיר. גבעת התחמושת, קניון וישר דרך 07 לכיוון אזור התעשייה. יש מסכים דיגיטליים שעד סוף החודש חדשים יותקנו בתחנות האוטובוס ויאפשרו בעיקר לגיל השלישי שהם רוצים לראות שם את זמני האוטובוס, זה יתוקן, יוחלף וכו'.

הייתה לי פגישה עם קרן רמון, שאנחנו נכניס את הפעילות שלהם בעוד גנים ובתי ספר. בית הספר צמח השדה המלכתי דתי זכה בתחרות ארצית לבניית אתרים, האולפנה זכתה במקום ראשון בארץ בתחרות ארצית לבקיאות בהלכות, בית ספר צמח השדה הממלכתי זכה במקום השני בארץ בתחרות נתיב האור.

אנחנו יצאנו עם קייטנות קיץ חדשות נוספות השנה. אחת הקייטנות זו קייטנת מעבר מגן חובה לכיתה א', אני מדבר על מחזור ב', ועוד קייטנות נוספות. אגב חשבתי שהקייטנות הנוספות יפחיתו את הביקוש לקייטנת השחייה, לצערי זה לא קרה, קייטנת השחייה נשארה מבוקשת. יש בעיה, אנחנו נחשוב איך אנחנו פותרים את העניין הזה, אבל פתחנו את היצע הקייטנות באופן משמעותי. בעבר היו שתי קייטנות ועכשיו יש יותר, כולל קייטנת המעבר. כמובן שאנחנו מסבסדים את המחזור השני.

יישר כוח לוועדת התכנון והבנייה שכל חברי המועצה פה השתתפו אתמול, אנחנו החלטנו בוועדת ההתנגדויות לדחות את ההתנגדות של הפלסטינאים ולהמליץ למועצת תכנון עליונה להמשיך ולהפקיד את התוכנית.

שני דברים אחרונים. אחת, יישר כוח אני צריך להגיד במקרה הזה למנכ"ל ולגזבר, הם אלה שקידמו את זה, אנחנו עברנו מחברת החשמל לחברת נופר. מעכשיו מי שמספק לנו את החשמל זו חברת נופר. אלה אותם חיבורים, אותה תחנת כוח, אותו חשמל, רק החברה שמטפלת בנו זו חברת נופר. המשמעות היא פחות 6%. אני מדבר רק על הגופים הציבוריים, חברת החשמל לבתים ממשיכה לספק, לגופים הציבוריים, זה מה שמאפשר הרגולטור, מי שספק חשמל זו חברת נופר. זה אומר לעירייה, למוסדות החינוך, למוסדות הציבור, לתאורת הרחובות וזה יפחית 6% מעלות החשמל. המדינה רוצה לעודד תחרות ולכן היא נותנת במחיר זול יותר קנייה מחברות שמתחרות בחברת החשמל וזה מאוד משמעותי.

יחיאל וקנין:

מה לגבי ניתוקים מרשת החשמל?

גיא יפרח:

זה אמרתי בפעם הקודמת, ניתוקי החשמל שהיו, שר האנרגיה הבטיח שהוא מטפל בזה. שמוליק עוקב מול קמ"ט חשמל ומול האנשים הרלוונטיים בחברת החשמל שהם מטפלים בנו בסוגיית ניתוקי החשמל. יהיו תמיד ניתוקי חשמל בשעות שיא, יש בכל הארץ, אנחנו רוצים לצמצם את זה למינימום. יש עבודת מטה. שמוליק, זה עובד, נכון? התחלתם לעבוד על זה.

שמוליק חנוך:

ברור.

יחיאל וקנין:

השאלה במעבר, מי ייקח את זה.

גיא יפרח:

אין ניתוק. עבר, זה אותו חשמל, פשוט מי שמוכר לך את זה זו חברה אחרת. מי שמטפל לך בחשבונות ובזה – זה לא שאתה מחליף את החיבור, החשמל הוא אותו חשמל. דבר נוסף זה תאורת לד שתוחלף בשבועיים הקרובים בשדרת צמח השדה, זה גם עושה חיסכון בחשמל ועושה את זה לירוק יותר. עד כאן הודעות ראש העיר. אני רוצה לעבור לבקשות לסדר היום, אז בבקשה, מי רוצה להציע מטעמכם, שלומי, את ההצעה הראשונה לסדר היום?

שלומי ירוחם:

אני רוצה לדבר על הקמה של בית ספר של החינוך המיוחד, משהו שמתבקש פה בעיר. אני כיו"ר הנהגת הורים במשך עשור נתקלתי בנושא הזה שכל ילדי החינוך המיוחד על הרצף הנמוך, כולם לומדים בירושלים. יש מאות משפחות ששולחים את הילדים שלהם בבוקר לירושלים ללמוד שם. בתוך העיר יש 23 בתי ספר, 67 גנים, שנותנים מענה לתפקוד הגבוה ולא לתפקוד הנמוך ולכן כולם נוסעים לירושלים. יש פה מחויבות שלנו כהנהגה, לא מה שהיה בעבר, אלא מה שיש עכשיו, להקים פה בית ספר ראוי ונכון לילדי החינוך המיוחד שהם הילדים שלנו. צריכים להסתכל עליהם, לתת להם מענה הולם, ואני אסביר גם למה. תחשבו על ילדים שקמים בשש בבוקר, נוסעים בהסעות, חוזרים בחמש בערב, אין להם לא חיי חברה, לא חיי קהילה, ההורים שלהם משועבדים להתנהלות היום יומית וזו התנהלות לא פשוטה, מעבר לזה אתה נתקל בהסעות שההסעות בדרך כלל משולבות עם ילדי צהרון וילדי לא צהרונים ולכן לפעמים זו הסעה אחת שלוקחת את כולם אז לפעמים יש ילדים שמפסידים את הצהרונים. נתקלתי לא אחת ולא שתיים בהתנהלות מול העירייה ומול ירושלים בבתי הספר שכל הנושא הזה של להיכנס לאותו בית ספר בירושלים, בית ספר לא מחויב למעלה אדומים, אלא אם זה אופציה אחרונה, והתפקוד עצמו הוא לא בהתאם נסמך על התפקוד של אותו ילד. אם אנחנו נקים פה בית ספר אנחנו נדע לטפל בילדים שלנו הכי טוב.

מעבר לזה, יש פה חיי חברה. חיי חברה זה דבר חשוב מאוד וככל שאנחנו נקים פה בית ספר יהיו פה צהרונים, יהיו פה חוגים, יהיו העשרות לילדים ומעבר לזה גם במתנ"ס עצמו יהיו חוגים ונשלב אותם בתוך הקהילה. זה הדבר שאנחנו הכי צריכים לשים עליו דגש כי תמיד אנחנו רואים את כולם ואנחנו צריכים להבין שכל ילד הוא מיוחד בפני עצמו.

עוד פן נוסף זה ההורים. ההורים כל היום נמצאים עם הילדים וברגע שאנחנו נקים את בית הספר הזה תהיה להורים אתנחתא כי יש מישהו שמטפל בזה. מעבר לזה הם גם יתייחסו לילדים האחרים. יש קושי מטורף אצל ההורים. יש לי עמותה שהקמתי לפני 12 שנה, עמותת 'אור ונתינה', הקמתי אותה במיוחד וזה טיפה בים. אם אנחנו נעשה את זה, זה יהיה מרחיק לכת. אנחנו נותנים מענה במשך כל השנה לכמעט 100 משפחות באירועים כאלה ואחרים, אבל לא ביום יום, ברגע שאנחנו ניתן מענה הולם זה יהיה הדבר הכי נכון עבורם.

יש פה מאות משפחות והם מחכים לבשורה מאיתנו והבשורה מאיתנו זה הנהגה פה שהיא ישנה חדשה שאנחנו באים ומצביעים עבור אותם ילדים שהיו שקופים וגם ההורים שלהם היו שקופים. הילדים האלה וההורים האלה צריכים להיות הדובדבן שבקצפת בחברה שלנו ולכן אני מבקש מכם להצביע בעד. אני יכול להגיד לכם שמבחינת העשייה שלנו זה אחד הדברים ששמנו כדגש, זה אחד הדברים המובילים כי אנחנו רוצים להתעסק עם הדברים הלא שגרתיים ולנהל אותם הכי נכון וזה מה שצריך בעיר הזאת. אני מבקש מכולם להצביע בעד. אני חושב שהקמה של בית הספר לא צריכה

להיות היום, אלא אתמול, צריך לחשוב איך עושים את זה, מה אנחנו עושים, יכול להיות לקחת את בית ספר נירים ולשלב כי גם בבית ספר נירים יש כיתות פנויות, צריך לעשות עבודת שטח בנושא הזה.

גיא יפרח:

שלומי, אתה יודע בכמה תלמידים מדובר?

שלומי ירוחם:

אני יודע שמדובר על כמה מאות. בעמותה שלי כשאני עושה אירוע מגיעים 300 אנשים ויש לי להאכיל עוד אבל אין לי מקום.

גיא יפרח:

באירוע?

שלומי ירוחם:

באירוע.

יפעת נדב:

יש עוד דבר, בסוף מה שקורה זה שהבנים נשארים שם והבנות נוסעות לירושלים. אז גם אם בנירים יש את הקפסיטי לילדים הבנות נוסעות ולא נשארות כאן. אז בעצם זה ייתן מענה גם לילדים שאמורים להיות פה.

גיא יפרח:

קודם כל אני אומר שאני חושב שיש פה תמימות דעים בין כל חברי המועצה שסוגיית הצרכים המיוחדים היא סוגיה שהיא בליבנו, זה היה חלק מהמצע שלי בבחירות, זה היה חלק מהמצע של אחרים בבחירות, כתבתי את זה, אמרתי את זה גם בישיבת המועצה הראשונה ואתם מתפרצים לדלת פתוחה, או כולנו מתפרצים לדלת פתוחה, אין מישהו שלא חושב שאוכלוסייה עם צרכים מיוחדים זה לא אוכלוסייה שתפקידנו כחברה לטפל בה בצורה הכי טובה שאנחנו יכולים לעשות. כדי לסבר את האוזן אני רוצה לדבר נתונים כדי שנבין את המשמעות, גם נכיר מה אנחנו עושים, גם נכיר מה אנחנו עתידים לעשות וגם נבין מה המגבלות שיש כדי שנדבר ברמה האופרטיבית. כי אני באמת מתחבר לצורך לסייע לכל מי שהוא עם צרכים מיוחדים.

אז התפיסה, ואני מקווה שאתם מבינים שכולנו שם ואין פה מישהו שחושב נכון וחושב לא נכון. אחד הדברים שעשינו זה לייצר איתור כבר בטיפות החלב. עיריית מעלה אדומים מממנת בטיפות החלב, במעונות היום, איתור של אוכלוסייה עם צרכים מיוחדים על מנת שהם יקבלו את המענה המיטבי והמהיר מהרגע הראשון של האיתור. אחת הסוגיות הגדולות, אני לא מדבר על התפקודים המאוד מאוד נמוכים, אני מדבר על תפקודים שהם יחסית גבוהים, יושבים פה אנשי חינוך, הם יודעים, ככל שמאתרים את זה מוקדם יותר ומוצאים פתרון הוליסטי נכון ומוקדם זה נותן מענה הרבה יותר טוב. אז יש לנו מערך איתור, במימון שלנו, כבר במעונות, אגב לא רק מעונות יום ששייכים לעירייה, גם מעונות היום שלא שייכים לעירייה, לוויצו, לנעמת ולמקומות אחרים, אנחנו

מכניסים, כי בסוף זה הציבור שלנו, זו האוכלוסייה. הקמנו כאן מרכז שלובים, אגב בעלות אסטרטגית, ובצדק, וגייסנו לטובת זה את הביטוח הלאומי כדי לתת מענה לאחר הצוהריים. יש הרבה קושי אחר הצוהריים, אני מסכים עם מה שאמר שלומי, יש להם מסגרת בבוקר, אחר הצוהריים מאוד קשה, השנה הוספנו לטובת העניין הזה עוד ימים במועדונית לבעלי צרכים מיוחדים וזה מגיע לחמישה ימים שיש מועדונית מהרגע שהם חוזרים מהמסגרת וממרכז התעסוקה ועד הערב, הקמנו מועדונית חדשה באולפנה צביה בשיתוף עמותת בית מורשת, פתחנו דירות בקהילה לצמי"ד ע"י עמותת מרילי, עושה שם עבודה מדהימה, פתחו כדורגל לילדי תקשורת, הקמנו מחלקה שדאגה לעשרות צעירי צמי"ד במקומות תעסוקה. היום יש לנו בן אדם שזה התפקיד שלו, לקחת חברה עם צרכים מיוחדים, לשלב אותם בתעסוקה, לתת להם הכרה ממשד הכלכלה, כך זה יוצר ווין ווין גם למעסיק וגם להם ואנחנו מכניסים הרבה חברה כאלה למעגלי התעסוקה. אירועי שיא קיימים לא מעט, גם באירועי השיא אנחנו דואגים שהם יהיו ללא תור ולתת להם שעות נפרדות. כיתות אקוסטיות בכל בתי הספר ללקויי שמיעה, לילדי צמי"ד, תנועת נוער כנפיים של קרמבו, יום חילופי שלטון, קייטנה של בני עקיבא שקורית כל קיץ ועוד הרבה מאוד תחומים, אני לא רוצה להלאות את כולם.

עכשיו נדבר שנייה על החינוך הפורמלי בבוקר ולא רק על הדברים שנותנים במעטפת מסביב כדי שנכיר את הנתונים. במעלה אדומים יש בסך הכול, כשאנחנו אומרים את המונח חינוך מיוחד או ילדים עם צרכים מיוחדים אנחנו מדברים על מנעד מאוד מאוד רחב, זה יכול להיות בתפקוד גבוה, בתפקוד נמוך, זה יכול להיות על הרצף האוטיסטי, רצף מש"ה, זה יכול להיות בעיית התנהגות וזה יכול להיות בעיה רגשית, יש אינסוף במנעד הזה שנקרא צרכים מיוחדים ואם אנחנו לוקחים את כל הצרכים המיוחדים שקיים במעלה אדומים מדובר בסך הכול בכ-1,200 תלמידים. זו כמות לא מבוטלת.

שלומי ירוחם:

10% מהתלמידים פה בעיר.

גיא יפרח:

מתוכם ל-1,090 אנחנו נותנים מענה היום במסגרות במעלה אדומים, בגלל זה במשרד החינוך, אני חושב שמי שמגיע ממשרד החינוך יודע שמעלה אדומים מקבלת נקודות ציון אדירות שביחס לגודל האוכלוסייה במעלה אדומים, העובדה שיש לנו פה מענים בבתי ספר, יש לנו 15 גנים של חינוך מיוחד, 11 גנים עם עיכוב התפתחותי, ארבעה גנים של תקשורת, בשנת תשפ"א - - -

רועי חוג'ה:

עד איזה גיל?

גיא יפרח:

זה משתנה, זה מגן ילדים עד כיתה י"ב, יש לנו סך הכול 1,200. אני עכשיו נותן דוגמאות איפה ה-1,200 האלה משולבים כי כרגע יש מענה בתוך העיר ל-1,090, שביחס לגודל האוכלוסייה זה הוואו של הוואו. דברו לא איתי, דברו עם המפקחת במשרד החינוך על התחום הזה, היא מציינת את מעלה אדומים בנושא הזה. זה לא אומר שהגענו למנוחה ולנחלה, יש לנו עוד הרבה מה לעשות, תיכף אני

אדבר על מה אנחנו נעשה, אבל עדיין יש פה מענה מדהים. אני חוזר, 15 גני ילדים בחינוך המיוחד, 11 גני עיכוב התפתחותי, ארבעה גני תקשורת. בשנה הבאה אנחנו מוסיפים גן תקשורת נוסף וגן עיכוב התפתחותי בתפקוד נמוך נוסף. כיתות לקויות למידה וכיתות רגשיות, יש לנו בבתי הספר היסודיים ובחטיבות הביניים, גם בממלכתי וגם בממלכתי הדתי, בנוסף משולבים בכיתות הרגילות על ידי סל אישי סיוע של תומכת הוראה ספציפית לילדים. יש כיתת תקשורת בתפקוד גבוה בבית ספר מגדים, כיתת תקשורת בתפקוד נמוך בבית ספר תומר רחל, יש לנו כיתות תקשורת בחטיבות הביניים והתיכון של דקל וילנאי, יש לנו כמובן את בית הספר הכוללני נירים, שהוא נותן מענה מכיתה א' עד כיתה ט', שהוא באמת נותן מענה ספציפי לתחום ההתנהגותי והרגשי וחלקם כאלה עם בעיות נפשיות מובחנות. הוא כמובן לא נותן לאוטיזם ולמש"ה, לפיגור, כל אחד יכול להיות בית ספר כוללני לתחום מסוים, אי אפשר שהוא יהיה להכול.

ואחרי שאמרתי את כל זה אנחנו אומרים של-110 ילדים אין מענה. אגב, כל ילד שאין לו מענה במעלה אדומים ליבי היה רוצה שהיום יהיה לו מענה במעלה אדומים, שלא תבינו לא נכון, זה התפקיד שלנו, אבל כרגע יש לנו מתוך ה-110,200 בדיוק שאין להם מענה במעלה אדומים. אותם 110, שתבינו במה מדובר, מדובר בילדים מאחרי המעון היומי, גן הילדים, עד י"ב, 110 ילדים.

שלומי ירוחם:

עד גיל 21.

גיא יפרח:

אני מדבר כרגע עד י"ב. מגן הילדים מדובר בסך הכול ב-110. אתם יודעים לכמה מוסדות הם הולכים? סתם בשביל הניחוש, בירושלים. ל-48 מסגרות שונות בירושלים. למה זה 48 מסגרות שונות? כי אחד הולך לגן הילדים ואחד הולך לבית ספר יסודי. חלק מהמקרים זה כי יש חוסר במקום, אבל ברוב המקרים, רוב רובם של המקרים, זה כי המנעד הוא רחב. יש אחד שהולך להשמה מכיוון שהוא על הרצף האוטיסטי בתפקוד הגבוה, חלק הולך להשמה מכיוון שהוא על הרצף האוטיסטי בתפקוד הנמוך, חלק הולך להשמה כי הוא במש"ה, חלק הולך להשמה כי הוא בגן ילדים, חלק הולך כי הוא בכיתה י'. לכן אין את המסה הקריטית, מתוך ה-110, בגלל שיש מנעד ענק, זה יכול להיות קשיי שפה, בעיות התנהגות ועד אוטיזם, אין את המסה הקריטית במעלה אדומים לפתוח כאן בית ספר שייתן את המענים.

אני אומר שוב, ביום שתהיה אפשרות, ואני אומר לכם שאנחנו נעקוב אחרי זה, גם לאחרון הילדים אנחנו נמצא פתרון ואם נצליח לפתוח פה בית ספר נעשה את זה, אבל כרגע הכסף הגדול זה שאנחנו צריכים לעשות את ההסעות.

רועי חוג'ה:

אבל לא כל בית ספר חייב להיות דקל וילנאי.

גיא יפרח:

לא קשור לדקל וילנאי.

רועי חוג'ה:

לא, מבחינת גודל. הרעיון הוא בית ספר ספציפי, אני מדבר על כמות. כשאמרתי דקל וילנאי התכוונתי לכמות, מי שלא הבין.

גיא יפרח:

רועי, שנייה, אני אסיים. אני מסביר שוב, זה לא בית ספר, כל 110 הילדים זה מגן עד י"ב וזה בכל מיני תחומים, אתה לא יכול לשים ילד עם בעיית התנהגות או אוטיזם בתפקוד גבוה עם ילד עם בעיית התנהגות או בעיה נפשית, זה שני בתי ספר שונים וזה גילאים שונים. לכן אם תיקח את כל ה-110 ילדים ותמתח אותם על כל סוגי הרצפים אין לך את המסה הקריטית. יחד עם זאת אני אומר, אניע קיבלתי החלטה בחודש הראשון שנכנסתי לתפקיד, בגלל שרציתי לבדוק את אותם מספרים ולו רק מתי יש לנו את המסה הקריטית, אז אנחנו קרוב למסה הקריטית בסוגיית מעונות היום. כי מעון יום, אתה יודע, זה כולם, במעון יום אין חלוקה למי זה התנהגותי, למי זה שפתי. מעון יום שיקומי נותן מענה לכל המכלול, כי הם ילדים קטנים אז אין פה סוגיות. ואמרתי ששם יש מסה קריטית. מה זה מסה קריטית? יש לנו 20 ילדים פחות או יותר בפוטנציאל. אמרתי, 20 ילדים, אנחנו נפתח פה מעון יום שיקומי. לקחתי מעון קיים, מחזיק תיק הרווחה מוביל את זה מאותו רגע שקיבלנו את ההחלטה ואנחנו נפתח באוקטובר הקרוב מעון יום שיקומי כי יש לנו את ה – לא בטוח שיש 20 ילדים אגב, אולי יש 20 ילדים. יכול להיות שלא נצליח לעמוד עד הסוף כמו שצריך כדי לפתוח.

יפעת נדב:

ברגע שתפתח יבואו מכל המקומות.

גיא יפרח:

הלוואי, בשמחה. אנחנו פותחים מעון יום שיקומי מיד באוקטובר, כאחת ההחלטות הראשונות. מאותה סיבה ביקשתי שנפתח כיתת תקשורת בחטיבת הביניים אמי"ת בניס, זה יקרה בשנה הבאה, כיתת תקשורת נוספת כדי שיהיה מענה למגזר הדתי. אנחנו בוחנים אפשרות לפתיחה של כיתת מש"ה, מש"ה זה מוגבלות שכלית התפתחותית, זה מה שהיה פעם נקרא פיגור, אנחנו נפתח כיתת מש"ה לבנות באולפנה, נבחן את האפשרות אם יש את האופציה הזאת, כדי שבינתיים עד שנצליח לפתוח בית ספר כוללני שיהיה לו את המסה הקריטית ניתן את המענים איפה שכן ניתן לתת את המענים.

הדבר האחרון, בבית ספר נירים אנחנו בוחנים את האפשרות, היום זה מכיתה א' עד ט', להמשיך את זה גם לחטיבה עליונה, למרות שאני אומר לכם שהתפקיד של בית ספר נירים זה לקחת ולשלב אותם חזרה בחינוך הרגיל. אני אגיד פה, לא אגיד את שמו, כדי לכבד אותו, אבל בעוד שבוע יתנוסס פה במעלה אדומים שמניסט שקיבל תעודת הצטיינות על ציונים, לא הצטיינות חברתית, ברמה העירונית, שהתחיל בנירים, השתלב בבית ספר רגיל והולך להיות המצטיין העירוני, ציונים, שזה בעיניי מרגש ומעורר השראה. ואם צריך לפתוח חטיבה עליונה בבית ספר נירים נעשה את זה גם. הסוגיה הזאת נמצאת על שולחני, אני חושב שהבנתם עד כמה והיא לא רלוונטית כרגע להחלטה אופרטיבית כי זה לא קיים.

רועי חוג'ה:

אני רואה שאתה טוב במספרים שם, אבל אני לא הצלחתי להבין מתי כן תהיה המסה הקריטית. אם אתה אומר שאתה יודע מה קורה היום ומה אתה צריך כדי שיהיה בית ספר, אז אם יש לנו 110, אני לא יודע, אתה נתת את הפירוט של שניים פה, עשרה פה, כל אחד לפי התחום שלו - - -

גי'א יפרח:

תנסה לעשות חשבון לבד תבין שזה לא מביא - - -

רועי חוג'ה:

אז אני שואל, אחרי כל המספרים שנתת פה, מתי זה הסף לבית ספר? לא הצלחתי להבין את זה ממך.

גי'א יפרח:

תיכף אני אסביר. מה רצית להגיד, שלומי?

שלומי ירוחם:

מה שאתה מדבר, כל הנושא של נירים וכל מה שאמרת על הכיתות בתומר רחל, זה אנחנו מודעים, אנחנו מדברים על התפקוד הנמוך. מתוך ה-48 שאתה עשית את הבדיקה אני יכול להתחייב לך שחצי או שלושת רבעי מבתי הספר האלה יש או אחד או שני תלמידים ממעלה אדומים, למה? כי יש חוסר בסדר כוח נקרא לזה, סד"כ של התלמידים, ואז נשארה אופציה אחת לתלמיד והוא בא ממעלה אדומים. אם אנחנו נביא אותם אנחנו יכולים גם להקים כיתה רב גילאית, אנחנו יכולים לשלב אותם, כיתות בסופו של דבר זה רק שמונה תלמידים, אז ככה שאפשר לעבוד על זה. גם מבחינת נירים, יש המון כיתות שם פנויות.

גי'א יפרח:

הבעיה היא לא של מקום.

שלומי ירוחם:

אני יודע, הבנתי. אני פשוט אומר, אם אתה רוצה לרכז את זה, לעשות את זה נכון, את ה-48, אם אנחנו מצמצמים אותם ובדקים אותם בציציות אנחנו מבינים שיש תלמיד אחד מכל בית ספר ממעלה אדומים. לכן אם אנחנו ניקח את כל הדברים האלה אנחנו נראה שכן יכולים להקים שם.

גי'א יפרח:

אבל זה בדיוק העניין, שלומי, אם יש לנו אחד מכל בית ספר - - -

שלומי ירוחם:

לא, גם הגילאים עצמם בסופו של יום, נגיד ילד בכיתה א' מתפרס על ארבעה-חמישה בתי ספר, אז אפשר לשים את זה בכיתה אחת.

גי'א יפרח:

שלומי, זה מאוד פשוט. מה שנקרא התפרצת לדלת פתוחה, ביום ש - - -

שלומי ירוחם:

גיא, עשר שנים זה לא נעשה בכלל.

גיא יפרח:

הסברתי למה, נראה לי שזה עושה שכל. אמרתי לך שמעלה אדומים נחשבת – תבדוק אותי, לך למפקחת, אל תשאל אותי, אני נגיד משוחד - - -

שלומי ירוחם:

אני ראיתי את זה על בשרי.

גיא יפרח:

גם אני ראיתי את זה על בשרי, אני כל יום פוגש – עזוב, אני לא רוצה להגיד מה אני עושה עם ילדים עם צרכים מיוחדים, נשאר את זה, עדיף שזה יהיה סמוי מן העין, לשנינו חשוב מאוד הנושא הזה. אמרתי לך מה עשינו כבר, כשהיה מסה קריטית פתחנו מעון יום שיקומי, עכשיו, באוקטובר. אין בעיה של מקום, נמצא מקום, הם הראשונים שיקבלו מקום, יש בעיה של מסה קריטית. ביום שיהיה את המסה הקריטית אנחנו נהיה הראשונים - - -

שלומי ירוחם:

אני לא מדבר על הקרקע, אני מדבר על נתונים, אני מדבר על הצדקה.

רועי חוג'ה:

גיא, המסה הקריטית שאתה אומר עכשיו היא תשובה לא תשובה, אנחנו לא יכולים לדעת למה אנחנו אמורים להגיע.

גיא יפרח:

קודם כל אתה לא אמור להגיע, בעזרת ה' שלא יהיה לך אף אחד - - -

רועי חוג'ה:

אחלה, אבל היום יש פה 110 ילדים שאין להם מה לעשות, והם במרכאות רוצים לשמוע ממך את התשובה, אם יהיו 120 כן ייפתח, כמו שיש ב - - -

גיא יפרח:

לא קשור ל-120, אני אסביר.

רועי חוג'ה:

סתם אני אומר, אני לא יודע, אתה השתמשת במונח מסה קריטית.

גיא יפרח:

אני אענה, הבנתי את השאלה שלך. תפריד בין שני דברים. אחת, כשאני אומר 110 זה לא שאם יהיה 150 יהיה מסה קריטית כי זה לא ברור עדיין כמה יש מכל דבר.

רועי חוג'ה:

אז זה צריך לבדוק.

גיא יפרח:

לכן כשאתה אומר בית ספר, אתה לא יכול להגיד בית ספר כי יש כל מיני סוגי בית ספר ולכן זה לא רלוונטי. אתה רוצה לשאול כמה צריך לאוטוים בתפקוד גבוה, כמה צריך לאוטוים בתפקוד נמוך, כמה צריך למש"ה בתפקוד גבוה, כמה למש"ה בתפקוד נמוך וכו' וכו', אז אני אומר לך שכרגע אנחנו רחוקים שנות אור משם.

רועי חוג'ה:

מה הנתונים?

גיא יפרח:

אנחנו נשב יחד עם משרד החינוך, נביא מהם מה הנתונים, אבל כרגע זה כל כך מספרים קטנים, בודדים, שזה לא רלוונטי לפתיחת בית ספר.

שלומי ירוחם:

אם יש שישה או שמונה אנחנו פותחים כיתה מיד.

גיא יפרח:

זה ברור, זה מה שאני אומר.

רועי חוג'ה:

המילה בית ספר אולי גדולה פה על כמה אנשים. אני מבין שאולי בניסוח של התפיסה שלכם, בגלל זה גם אמרתי דקל וילנאי מקודם, המילה בית ספר גדול זה דבר גדול, מבחינתי אם אתה תיתן לי בבית ספר מסדרון עם כמה כיתות שהוא יהיה אולי כל אחד לתחום שלי.

גיא יפרח:

רועי, אני אמרתי את זה, אתה לא הקשבת.

רועי חוג'ה:

אבל עכשיו אני אומר, בכדי להביא את זה לידי ביצוע אנחנו צריכים לדעת נתונים מלאים ולא המילה מסה קריטית. מסה קריטית היא מילה גדולה שאף אחד מאיתנו פה לא יודע לפרוט אותה באמת למספר אנשים.

גיא יפרח:

רועי, אני ניסיתי להסביר לכם – אני לא עושה פה עכשיו ישיבה של משרד החינוך ומשרד הרווחה. אני חושב שנימקתי מאוד מאוד ביחס לאמירה הכללית של בוא נפתח בית ספר מכיתה א' עד 21 לחינוך מיוחד. אני חושב שנתנו המון המון נתונים - - -

שלומי ירוחם:

אתה מדבר על הגדרה של בית ספר של 60 תלמידים, זה בנירים.

גיא יפרח:

ניסיתי להסביר את ה – אתם רוצים לרדת לרזולוציה של דריל דריל דרילדאון, בשמחה, בואו תשבו - - -

רועי חוג'ה:

זה מה שאנחנו מבקשים. כשאנחנו אומרים בהצעה לסדר יום, זה מה שאנחנו בדיוק אומרים, אנחנו אומרים הקמת בספר לילדים עם צרכים - - -

גיא יפרח:

א', לא אמרתם את זה, אבל - - -

רועי חוג'ה:

אוקיי, בדברי ההסבר אנחנו נסביר את זה. המטרה שלנו שמנכ"ל העירייה ומנהל אגף חינוך ייקחו את החלטת מועצת העיר ברצינות, יעשו לנו שיעורי בית כמו שצריך, כמו שחסר לך, עם משרד החינוך, עם הילדים עצמם, את כל הדברים האלה, יביאו לנו את התוכנית של היתכנות, יש היתכנות, אין היתכנות. הם לא יגידו לנו אם יש או אין, הם יביאו לנו את הנתונים ואז אנחנו כשיביא נגיד אם זה מספיק טוב לנו כדי לעשות את זה או לא.

גיא יפרח:

אז אתה לא מבין את עבודת העירייה.

רועי חוג'ה:

רגע, שנייה רגע, אנחנו מנסים לא עבודת עירייה ולא תבניתית, אני מנסה עכשיו לבנות משהו כי אתה אומר שיש בעיה תבניתית, שזה לא מתאים עם זה. אז אנחנו צריכים להיות יצירתיים, איך נהיים יצירתיים? מתחילים קודם כל לבדוק את הנתונים. אני מבין שכרגע לאף אחד מאיתנו אין את הנתונים המדויקים, מי מתאים לכיתה א', מי מתאים לכיתה ב', לתחום הזה ולתחום הזה ולתחום הזה. אין לנו את השלב הזה, בואו נצביע שעכשיו מנהל אגף החינוך ומנכ"ל העירייה יבינו

לנו את הנתונים האלה, אנחנו נלמד אותם, אנחנו גם נביא מישהו שהוא קצת חי את השטח הזה ופתח בתי ספר כאלה שייתן לנו חוות דעת שלו איך עושים את זה נכון ובואו נתקדם עם זה. כאילו למה לבטל מראש? בואו ננסה ללכת צעד קדימה. מה יקרה אם יהיו לנו את הנתונים האמיתיים בידיים? מה הבעיה? למה אתה נגד לעשות את הניסוי הזה?

גי'א י'פרח:

אני אסביר לך משהו. יכול להיות שאני צריך להסביר משהו מקדמי, כשאתה מקבל החלטה במועצת העיר אתה צריך לקבל החלטה שיש בה איזה שהוא בסיס אופרטיבי, העובדה שאנחנו בודקים, אני אומר לך שזה בהגדרה קורה והנתונים קיימים, והעובדה שאנחנו יודעים שאין מסה קריטית זה כי הם נבדקו, והעובדה שאני מסביר שאנחנו פותחים כיתת תקשורת בבית ספר אמיי"ת ופותחים עכשיו כיתת משי"ה - - -

רו'עי חו'ג'ה:

גי'א, אתה יודע מה למדתי ומה קורה בעירייה? שאם אין החלטה רשמית אז זה דיבורים. די עם הדיבורים, לא רוצים דיבורים, רוצים החלטות.

דו'בר:

זה גם מוריד מה-110.

גי'א י'פרח:

ברור שזה מוריד מה-110. צריך להבין משהו פשוט, רו'עי, ברור לך שכשהמנעד הוא כל כך רחב, גם יפעת יכולה להסביר לך את זה אחר כך, היא באמת מבינה בזה, כשהמנעד הוא כל כך רחב ויש לך רק 110 תלמידים שפרוסים על שנתונים מכיתת גן ועד ל"י"ב, אני מקווה שברור לך ש - - -

רו'עי חו'ג'ה:

ברור שברור לי ואתה יודע שברור לי.

גי'א י'פרח:

ולכן כשברור לכם את זה אז תאמינו לי, הנה אני אומר לכם, באולפנה צביה ברגע שיש לנו את הכמות המספקת אנחנו פותחים מיידית כיתה.

ש'לומי י'רוחם:

אבל בוא ניקח את ה-110 האלה, נבדוק אותם - - -

גי'א י'פרח:

לכן כשאני מצביע בעד פתיחה של בית ספר מכיתה א' עד גיל 21 זה לא רלוונטי.

ש'לומי י'רוחם:

גיא, בוא ניקח את ה-110 האלה, נבדוק אותם, נעשה בדיקה ומשם נתקדם.

גיא יפרח:

בשמחה, נעשה בדיקה, אבל כרגע אני מוריד מסדר היום הקמה של בית ספר מכיתה א' עד גיל 21. מי בעד? מי נגד? אנחנו נבדוק את ה-110, אבל עכשיו אני לא אקבל החלטה להקים בית ספר מכיתה א' עד גיל 21.

שלומי ירוחם:

יש החלטה כזאת?

גיא יפרח:

אמרתי, אנחנו נבדוק.

שלומי ירוחם:

אז בוא נשים החלטה כזאת.

גיא יפרח:

אבל אני אומר לך, אנחנו בודקים.

רועי חוג'ה:

שמוליק, תוך כמה זמן נוכל לקבל - - -

שמוליק חנוך:

אתה בינתיים שולח לי מייל יומי ומקבל תשובה.

הצבעה להסיר מסדר היום:

בעד – 11 – גיא יפרח; רחל הר זהב; יחיאל וקנין; מוטי פרץ; ברנדה הורוביץ; דודו מתתיהו; נטלי וינר; יעקב אהרון; משה סלמי; אברהם נגר; שירן מירזאי.
נגד – 4 – שלומי ירוחם; יפעת נדב; רועי חוג'ה; דוד אבבה.

החלטה:

אושר

גיא יפרח:

הסעיף השני, מי מציג אותו?

רועי חוג'ה:

בישיבה הקודמת ההצעה שלי לסדר ירדה משתי סיבות, ככל שאני הבנתי את זה. אחת הסיבות הייתה כי גילי רוגל אמר שהניסוח שלי הוא כללי מדי, אז צמצמתי אותו. שתיים היה כי, גיא, טענת שיש הסכם עם הטוטו שלא נותן לנו אפשרות לעשות התקשרות עם אנשים פרטיים.

גיא יפרח:

זה לא מה שטענתי.

רועי חוג'ה:

אוקיי, זה מה שהבנתי.

גיא יפרח:

טענתי שאני מחויב לתת לאגודות, לא טענתי שאני לא יכול ל - - -

רועי חוג'ה:

זה כבר שיפור יפה, זאת אומרת אתה יכול לתת לאנשים אחרים, זה מה שאתה אומר?

גיא יפרח:

עזוב, תסיים.

רועי חוג'ה:

אז אני אציין שיום למחרת, כמו ששמוליק יודע, ביקשתי ממנו את ההסכם שדיברת עליו, ההסכם שדיברת עליו, חיפשתי בכל הסעיפים, אני הבנתי ש - בקיצור בהסכם אין שום מקום, אם אתם זוכרים את המונח עורבא פרח שאמרתי, שבעצם אוסר לתת התקשרות עם אנשים פרטיים. אין את זה, עברתי עליו כמה פעמים, מי שרוצה לשמוליק יש את ההסכם, אני גם יכול לשלוח כדי שתעברו על זה גם, מעבר לכך יש עוד סעיף ממש ממש נחמד, שהחוזה בכלל לא תקף. החוזה הזה היה לעשר שנים שנגמרו, משמע כל ההסכם עם הטוטו, אין הסכם כזה, אין בעיה כזאת. אני מקווה שידידי, הוא אמר לי לא לקרוא לו אדוני, אז ידידי מהיום, מסכים שהסעיף הזה הוא תקני וחוקי להעלות לסדר היום?

גילי רוגל:

דווקא לא. אני אגיד לך למה. קודם אמרת דברים יפים ונוקבים בנושא של רזולוציות, כשאני קורא את הסעיף הזה, אני כרגע מתייחס לניסוח של הסעיף, אני לא מתייחס להיבטים שאליהם התייחס ראש העיר. אתה אומר מתן הזדמנות שווה לשימוש במגרשי הספורט של העירייה. אין שום פירוט באיזה אופן מוצע לבצע את זה, איך יוגשם העיקרון הזה. עיקרון השוויון אגב הוא עיקרון על בשיטת המשפט שלנו, עיקרון מאוד חשוב, אבל כדי לממש אותו צריך לפרוט אותו לפרוטות - - -

רועי חוג'ה:

הנה, אני אסביר

גילי רוגל:

רגע, שנייה. וצריכות להיות רזולוציות. בהצעה שלא נכלל בה אופן הביצוע של זה, מה בעצם אופרטיבית אתה מציע, איך זה הולך להתממש. הרי תכלס מחר בבוקר אנחנו קמים ואומרים, טוב, בואו נבצע את זה, איך מבצעים את זה? אין כאן שום רזולוציה, לכן לדעתי זו עדיין הצעה בלתי מפורטת.

גיא יפרח:

בואו נדבר רגע מהותית.

רועי חוג'ה:

אבל לא רצית לעזור לי, אם היית עוזר לי כיועץ המשפטי של חברי המועצה, אם היית עוזר לי בניסוח

גיא יפרח:

רועי, אני מוכן לעזור בשמחה אם זה הסיפור.

גילי רוגל:

גם ראש העיר משפטן.

רועי חוג'ה:

אני טוען שגם הניסוח הקודם היה מעולה, אני לא באמת חושב שהניסוח לא היה טוב, אם מישהו בטעות הבין את זה ככה.

גיא יפרח:

אבל עזבו את העניין הטכני. קודם כל אני אגיד משהו לגבי החוזה. החוזה הזה תקף מאחר שהחוזה קיבל עוד חוזה נוסף אחרי השיפוץ. צריך להכיר, אני לא רוצה לעשות עכשיו שיעור בקולות קוראים, אבל זה יכול להיות קצת מלאה. יש קול קורא שהוא קול קורא לרובד תחרותי, יש קול קורא לרובד קהילתי. במקרה הזה מדובר על הרובד התחרותי במשרד הספורט. אנחנו שיפצנו את המתקן, כשאתה משפץ את המתקן אתה מחדש את החוזה מול משרד הספורט, אז אם צריך נשלח את החוזה של השיפוץ.

רועי חוג'ה:

יש כזה - - -

גיא יפרח:

אבל תנו לי להסביר.

רועי חוג'ה:

הוא לא ידע בכלל שיש כזה.

גיא יפרח:

אז אני אומר לך שיש כזה.

רועי חוג'ה:

אבל גם בחידוש אין בעיה, כי גם לא כתוב.

גי'א י'פרח:

אני מעולם לא טענתי, אתה יכול לקרוא את הסטנוגרמה - - -

רועי חוג'ה:

אז אנחנו מסכימים, אם זה מה שאתה אומר.

גי'א י'פרח:

רגע, תן לי לסיים. אני לא טענתי שאין אפשרות להשכיר את המגרש למישהו אחר, אני טענתי שאני חייב לתת את זה לאגודת ספורט רשומה. אגב, זה כתוב פה בסטנוגרמה.

רועי חוג'ה:

נכון, ואני טענתי שיש ימים שהמגרש פנוי.

גי'א י'פרח:

ואמרתי, וגם זה כתוב בסטנוגרמה, ששיטת ההתקשרות היא סוגיה שבחורים כיצד להתקשר באופן שוויוני. ניתן לעשות את זה על ידי קול קורא. בסוף יש פעם אחת ביום ארבע עד שמונה, זה שעות השיא, שעות החוגים, עכשיו השאלה בארבע עד שמונה מה אתה עושה במגרשים שיש לך. אתה יכול לעשות את זה באמצעות קול קורא שאומר מאמנים שמעוניינים לעשות את הפעילות בואו תציעו במסגרת קול קורא, שזה סוג של יצירת השוויוניות הנדרשת, קול קורא לכולי עלמא, להגיד מי מעוניין לעשות פה התקשרות. זאת צורה אחת. אגב זו צורה, אמרתי גם אז, מקובלת ברוב הרשויות המקומיות בישראל. נתתי דוגמה בסחלבים במודיעין, נתתי דוגמה של פתח תקווה, אני חושב שנתתי דוגמה של רעננה, זו שיטת התקשרות מסוימת שמכילה בתוכה - - -

רועי חוג'ה:

אבל אתה לא אומר את זה היום.

גי'א י'פרח:

מכילה בתוכה את אלמנט השוויון. המפעילים שכרגע מפעילים - - -

רועי חוג'ה:

הם לא רוצים לעבוד דרך המתנ"ס.

גי'א י'פרח:

אפשר להחליט שהשיטה הזאת, הם פחות אוהבים אותה, אבל - - -

רועי חוג'ה:

אבל משה זיגדון לא עובד דרך המתנ"ס.

גי'א י'פרח:

אני מסביר שוב, תפרידו בין חוג לבין אגודת הספורט.

רועי חוג'ה:

אני מדבר על החוג, אני לא מדבר על האגודה. אני מדבר על החוג של משה זיגדון, אני זורם איתך על האגודה.

גי'א יפרח:

לא, אתה לא זורם.

רועי חוג'ה:

לא מדברים על זה, אני אומר חוג, אני רוצה שוויוניות. כמו שנתת למשה זיגדון לעשות חוג - - -

גי'א יפרח:

אני לא נתתי למשה זיגדון, נתתי לעמותת ביתר מעלה אדומים. תפסיקו להיות פרסונליים.

שלומי ירוחם:

לא קשור, אבל יש לו אקדמיה לכדורגל שזה החוג עצמו, למה לא לתת את זה לאנשים אחרים?

דובר:

זה לא מסגרת תחרותית, שלומי.

שלומי ירוחם:

אני מדבר על החוג.

גי'א יפרח:

אני מסביר שאגודה רשומה שיש בה בתוך האגודה גם את המסגרות התחרותיות וגם את מסגרות האקדמיה, להבדיל – אגב אני אומר עוד פעם, פעם היה, יש היום, מכבי מעלה אדומים בכדורגל ותיקים, שהם לא ביתר מעלה אדומים, מקבלים את המגרש. בעבר היה מכבי והיה ביתר, הם קיבלו את המגרש.

רועי חוג'ה:

עזוב משפטית, יש לך בעיה לתת לבן אדם את זה?

גי'א יפרח:

עכשיו אתה אומר משהו אחר.

רועי חוג'ה:

בדיוק, יש לך בעיה שהבן אדם רוצה להשכיר את המגרש.

גיא יפרח:

עכשיו אתה שואל שאלה שהיא לא קשורה לשוויון, אתה אומר, בוא תבדוק גיא - - -

רועי חוג'ה:

לא, למה? לא לבן אדם.

גיא יפרח:

אבל אתה אומר משהו אחר: אני מבין שיש פה מערכת שוויונית, אתה רק אומר, עזוב אותך, אני חשוב שעיריית מעלה אדומים במקום לעשות התקשרות באמצעות קול קורא של המתנ"ס תעשה התקשרות באמצעות שכירות. אמרתי כבר, אני אבחן את זה, אני לא פוסל את זה.

רועי חוג'ה:

אז אני רוצה להביא את זה לסדר היום.

גיא יפרח:

אבל זה לא קשור. מועצת העיר לא מנהלת את שיטות ההתקשרות של העירייה, עם כל הכבוד למועצת העיר ויש לי המון כבוד.

רועי חוג'ה:

למה לא?

גיא יפרח:

ככה לא.

רועי חוג'ה:

למה לא?

גיא יפרח:

ככה לא, כי בסוף זאת החלטה אקזוקטיבית של שיטת ההתקשרות שבחרים לעשות, בעיקר מי שקובע את זה אלו גורמי המקצוע, זה לא שאני מתכוון להתערב יותר מדי לגורמי המקצוע בעניין הזה כי בסוף זו שיטת התקשרות שוויונית. ולכן זה לא רלוונטי. אגב אני מעוניין למצוא פתרון.

רועי חוג'ה:

אז אני אשאל אותך שאלה לפני כן. עזוב עכשיו בוא נחשוב, בוא נבדוק. הנה ראינו, חודש עבר, לא בדקנו, לא חשבנו.

מוטי פרץ:

אני רוצה להגיד משהו. קודם כל זה שהנושא עלה בגלל העניין עם ספי, אבל אנחנו מדברים על כולם.

שלומי ירוחם:

גם כללית.

רועי חוג'ה:

אני סתם הורדתי את זה לפרטים בגלל היועץ המשפטי שביקש ממנו, זה הכול.

מוטי פרץ:

לא, זה טוב, אנחנו מדברים, מה שייצא מזה זה ייצא ל - - -

גילי רוגל:

לא אמרתי פרסונלי, אמרתי פרטים.

מוטי פרץ:

בדקתי את הדברים השבוע עם הנהלת המתנ"ס, הגעתי לאיזה מתווה בין הנהלת המתנ"ס לספי שמקובל על שניהם וזה הולך להיסגר בימים הקרובים.

שלומי ירוחם:

אני אפילו לא יודע על מה אתה מדבר.

מוטי פרץ:

לא, לא מדברים, אבל זה מבורך.
(מדברים ביחד).

רועי חוג'ה:

ספי לא היה האישי, אף פעם.

גיא יפרח:

חבר'ה, אני מבקש בכל מקרה להוריד את הסוגיה של השוויון שהיא לא קשורה מסדר היום. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? עבר ברוב קולות.

הצבעה להסיר מסדר היום:

בעד – 11 – גיא יפרח; רחל הר זהב; יחיאל וקנין; מוטי פרץ; ברנדה הורוביץ; דודו מתתיהו; נטלי וינר; יעקב אהרון; משה סלמי; אברהם נגר; שירן מירזאי.
נגד – 4 – שלומי ירוחם; יפעת נדב; רועי חוג'ה; דוד אבבה.

החלטה:

אושר

גיא יפרח:

הסעיף הבא, בבקשה.

יפעת נדב:

אני אציג את זה. מה שאנחנו מבקשים, אני רוצה להסביר קצת. מאז תקופת הקורונה לתוך תקופת המלחמה וגם כל הסיפור של השריפה של תיכון תעופה וחלל, תלמידי התיכון מ-י עד י"ב מקבלים מערכת שעות חלקית ביותר. אני לא יודעת אם יש פה הורים לילדים שלומדים שם, הם הולכים שעה, שעתיים, שלוש, לא כל יום בשבוע ועכשיו ביתר שאת, מאחר שבית הספר נשרף הילדים עקורים מבית הספר, הם מתפזרים בכל מיני מוסדות פה בעיר ולצערי המצב אפילו החמיר. עכשיו אנחנו בתקופה של בגרויות, היום אנחנו ביום אחרון, אפשר לומר, ללימודים, ואולי זה טיפ-טיפה מאוחר, הילדים לא קיבלו תגבורים לקראת בגרויות, לא אספו אותם ואמרו להם שיעשו להם יום מרוכז, בואו נכין אתכם לבגרות. אני יכולה להגיד לכם גם כאמא וגם כי תושבים פונים אליי, הם חושבים, אולי בגלל התמונה הראשונה, שאנחנו בקואליציה ואני מתעסקת בחינוך אז הם מרגישים נוח לפנות אליי.

גיא יפרח:

אגב, יפעת, לא את, כל אחד מחברי המועצה בלי יוצא מן הכלל, תמיד להרים אליי טלפון, להגיד לי משהו שנראה לכם נכון לטובת העיר. כל מה שטובת העיר אני שם, אתם תמיד יכולים להרים טלפון.

יפעת נדב:

אני גם מפנה את ההורים חזרה, אבל הם אומרים שהם לא מקבלים מענה, שלא מתייחסים אליהם, שמחפפים אותם, אז אמרתי אולי זו הזדמנות לעשות ישור קו. הילדים בתקופה הזאת לא קיבלו שום דבר שהוא מענה משמעותי. המניקוריסטית של הבת שלי מתקשרת אליי ואומרת לי: אני לא מצליחה להבין, הבת שלך לא לומדת? אני שואלת אותה למה, היא אומרת בכל שעה שאני קוראת לה היא אומרת לי שהיא יכולה לבוא כי היא לא לומדת. זה באמת אולי טיפ-טיפה מאוחר, אבל אני רוצה להגיד דבר כזה, אני חושבת שהייתה צריכה להיות איזה שהיא עצירה, הייתה צריכה להיות בקרה, היה צריך להיות פיקוח על כל האירוע הזה של תעופה וחלל ולהגיד רגע, אם זה המצב בואו ניקח את הילדים, נשים אותם באיזה מחנה כזה בתנאי פנימייה, ניתן להם תגבורים, ניתן להם שיעורים פרטיים. מתקשרים אליי מורים וגם שולחים לי הודעות: אם את רוצה שהילד שלך יעבור את הבגרות תני לו שיעורים פרטיים. אז אני נותנת, סבבה, אבל זו לא המטרה. אני חושבת שמה שקורה, בלי להזכיר שמות, יושבים בשולחן הזה אנשים שלא הילדים שלהם ולא הנכדים שלהם לומדים פה בעיר ואני אומרת לעצמי ואללה צודקים, כי אם בסופו של יום אנחנו ההורים צריכים לממן את החינוך של הילדים שלנו כשיש אופציה שהעיר תעשה, הבעלות של בית הספר, או בית הספר עצמו, אז אנחנו בבעיה. אני רק רוצה להזכיר, כי זה משהו שלי מאוד מאוד מפריע, בטח בתור אחת שהייתה גם שותפה פה לחינוך בעיר. אני מדברת על תמונה חינוכית שנכונה ל-2022, העיר עומדת, לפי הנתונים היבשים, על 91.2% זכאות, אבל רק עם 10.8% זכאות לבגרות מצטיינת, ופה כאב הבטן שלי, למה? כי בסוף הילדים האלה צריכים ללכת -

--

שמוליק חנוך:

את צריכה לראות את הנתונים של 2024.

יפעת נדב:

אני לא רואה את הנתונים, לא, כי אנחנו צריכים לראות את המדויק. זה קפץ מעל 10%? לכמה זה קפץ מעל 10%?

שמוליק חנוך:

אני לא זוכר במדויק, אבל לדעתי 16 נקודה משהו.

יפעת נדב:

אני ראיתי 10% והתמונה החינוכית היא הקובעת.

שמוליק חנוך:

אני כמעט בטוח, אני אתן לך תשובה עוד מעט.

יפעת נדב:

זה לא יכול להיות שיש לך את 2024, כי היא עדיין לא הסתיימה.

שמוליק חנוך:

2023.

יפעת נדב:

גם 2023 לא הסתיימה עדיין. ב-2022 עדיין התמונה היא כזאת שהיא עושה כאב בטן, כי אני אומרת אפילו מועצות ורשויות שהן דומות לנו עקפו אותנו מזמן. אני רוצה שהילדים שלנו, שהבת שלי שהיום לומדת במכללה לא תלמד במכללה, שתלמד באוניברסיטה, שנקודת הפתיחה שלה תהיה טובה יותר.

אני יכולה להגיד באופן אישי, היום כשאני מנהלת את מכלול החינוך של קרית שמונה שזה מכלול חינוך בחירום, של עיר שאני לא מכירה בתוך עיר שאני לא מכירה והילדים שם לא פספסו שעה אחת בכל שמונה החודשים האלה. ולא זו אף זו, אני הצלחתי להוציא אותם למחנה של עשרה ימים שהם עשו רק הכנה לבגרות, ואני אומרת איך פה אף אחד לא קם, דפק על השולחן ואמר: רגע, קחו את הילדים האלה, תעשו להם תגבורים, תכינו אותם לבגרויות. אני לא רוצה לחשוב אפילו איך יהיו התוצאות. לכן אני מבקשת, אם אפשר למזער נזקים, זה לא בקשה מוגזמת, להוציא את הילדים, לפחות י"ב מתגייסים, י"א עסוקים בעבודות שלהם, לקחת את מסיימי י"ב בתיכון תעופה וחלל, ליצור להם איזה שהוא מחנה קיץ כזה בתנאי פנימייה ובמחנה הקיץ הזה גם לתת להם איזה שהוא צמצום פערים פדגוגי, אני מאוד מאמינה ולא רק אני, שפדגוגיה זה הכלי הטיפולי הכי טוב שיכול להיות לילדים. ילד שמקבל 100 במבחן הוא ילד שמצליח יותר בחיים שלו מילד שהולך לפסיכולוגים. לתת להם איזה שהוא צמצום פערים לימודי, לתת להם מענה חברתי, שלצערי הם לא זוכים לו עכשיו, חוץ מזה שהיום לקחו אותם לפארק הפיל, ואני לא מזלזלת, אבל זה לא מספיק, ואיזה שהוא מענה גם מגבש ולהכין אותם לקראת י"א. זו הבקשה שלי.

גיא יפרח:

קודם כל אני מאמין בכנות כוונותיך, אני לא חושב חלילה שאת אומרת את זה ממקום אחר, אני אגיד שאת קצת היית לא הוגנת כלפי בית הספר כי הנהלת בית הספר והצוות שם עשה המון. ביום

הראשון שקרה האירוע אני עזבתי דיון שהייתי בירושלים, באותו יום ביחד עם המנכ"ל, יחד עם מנהל אגף החינוך, הגענו לבית הספר, ישבנו באולם הספורט שם ובנינו באותו יום כבר תוכנית על מנת לתת מענה לבית הספר כשבתוך 24 שעות, ביום למחרת, בצלצול של שעה שמונה בבוקר היה לכל ילד לאן להגיע. אנחנו נתנו מרחבי לימוד בבית ספר חטיבת הביניים דקל וילנאי לחטיבת הביניים תעופה וחלל, בפסגה, נתנו משרדים להנהלה במרכז צעירים, הלאמנו, נקרא לזה ככה, את אשכול הפיס לטובת הדבר הזה כדי שיהיה מענה שלילדים יום למחרת תהיה כיתה, מחשב, לוח ואופציה להמשיך ללמוד. בנוסף אני אומר לך מידיעה, לכן אני לא יודע, יש פה איזה שהיא דיסאינפורמציה, היו גם היו תגבורים לקראת בגרויות, גם בשכבת י', גם בשכבת י"א וגם בשכבת י"ב. לכן אני חושב שזה לא הוגן כלפי – אני לא יודע, יכול להיות שיש משהו שהיה לא טוב, יכול להיות שהיה משהו ספציפי לא תקין, אבל כל מה שאמרת, האמיני לי, אני מכיר את מה היה, היה גם היה.

בלי קשר לישיבת המועצה הזו אני שוחחתי עם הנהלת בית הספר, שאלתי אותם מה הם צריכים. אז אני כבר אומר, יש קורס הכנה לקראת לימודי הנדסאים, יש קורס במתמטיקה, קורס הכנה ללשון, קורס הכנה באנגלית, תגבורים גם לי"א וגם י"ב.

יפעת נדב:

אני לא ראיתי.

גיא יפרח:

אז אני אומר לך שיש.

יפעת נדב:

אבל אני כאמא - - -

גיא יפרח:

אז בואי נבדוק ביחד.

יפעת נדב:

ואני באה מכוונות טובות.

גיא יפרח:

אני אספר לך שאני, רועי ויעקב, אני פחות או יותר מכיר אותם מזמן הלימודים, אני בכיתה י' לא הלכתי לתגבורים גם ואמא שלי לא ידעה מזה, אבל אני לא אומר שזה המצב.

רועי חוג'ה:

אני לא הלכתי בכיתה י' אתה צודק, לא הלכתי.

גיא יפרח:

לא אמרתי שלא למדת, אמרתי שלא הלכת.

יפעת נדב:

אבל לפני התגבורים גם - - -

גיא יפרח:

אז אני אומר לך שתדעי, יש תגבורים. אם אני אגלה שאין יהיו תגבורים. סגור.

יפעת נדב:

עכשיו זה כבר מאוחר.

גיא יפרח:

עכשיו מאוחר, אני יודע, אבל אני אומר שהיו גם תגבורים במהלך ה -

יפעת נדב:

אם היה נראה לך שהייתי מעלה? לא היה.

גיא יפרח:

אמרתי, אני מאמין בכנות מה שאמרת, אני לא חושב שעשית את זה בשביל לתקוע איזה אצבע, רק אומר שזה לעשות עוול עם בית הספר כי, תאמיני לי, אני ישבתי ברמת - בגלל שחשוב לי הדבר הזה אני ישבתי ברמת רכזי השכבות, לא רק עם המנהלת, ישבנו אני ושירן - - -

יפעת נדב:

מי פיקח ומי ביקר שיש מערכת שעות מלאה לילדים?

גיא יפרח:

יהודית אילוק, מנהלת בית הספר, יחד עם שירן נגני וקרן ולנסי - - -

יפעת נדב:

מי ביקר?

גיא יפרח:

שאלת מי, הנה עניתי.

יפעת נדב:

עליהם, על בית הספר. מישהו ראה את מערכת השעות שלהם?

גיא יפרח:

מנהל אגף החינוך ליווה אותם. אני לא ירדתי לרזולוציה של שעת המתמטיקה בשברים זה.

יפעת נדב:

הילדים לא למדו את השעות שלהם.

גיא יפרח:

זה לא התפקיד של אגף החינוך.

יפעת נדב:

אז שאלתי מי.

גיא יפרח:

אני סומך על הנהלת בית הספר. הנהלת בית הספר, גם כשהיית מנהלת בברנקו וייס סמכתי עלייך ואף פעם כסגן ראש עיר אף פעם לא בדקתי את מערכת השעות שלך.

יפעת נדב:

ולא אכזבתי אותך.

גיא יפרח:

ולא אכזבת אותי, אמת ויציב. בסוף יש מנהלת בית ספר, יש שדרה ניהולית, יש מפקחים ממשרד החינוך, יש אגף חינוך, נתנו להם את המענה הקונסטרוקטיבי, נתנו להם מבנים, כיתות, מזגנים, כל מה שצריך כדי שלא יהיה להם חוסר, בדקנו שהם עושים תגבורים, בדקנו שהלימודים ממשיכים. אגב, זה לא היה להם פשוט, המורה לתנ"ך - - -

ברנדה הורוביץ:

את דיברת עם המנהלת?

גיא יפרח:

את מבינה איך קשה למנהל שיש לו מורה לתנ"ך שצריך ללמד בשעה 9 בכיתה י' בחטיבת הביניים וללכת בשעה 10 ללמד באשכול הפיס, אבל זה מה שקרה. היה יותר קשה, אני מודה, אבל הייתה פה מערכת מדהימה שנבנתה. אני לא יודע, דיברת עם יהודית?

יפעת נדב:

דיברתי עם מחנכים ועם הרכזים.

גיא יפרח:

עם שירן? עם קרן ולנסי? יום למחרת הם חזרו לשגרה.

יפעת נדב:

שני הילדים שלי לומדים שם, אני יודעת מתי הם קמים, מתי הם הולכים.

גיא יפרח:

אבל זה תיכון, את יודעת מה זה תיכון.

יפעת נדב:

זה לא משנה, מה שאני אמרתי זה שהיה צריך לעשות רגע איזה שהיא עצירה, לקראת בגרויות, היינו לוקחים את הילדים לאיזה יום כזה של תגבורים. זה לא סותר.

גיא יפרח:

עשינו, זה מה שאני אומר לך, היו ימי תגבור.

יפעת נדב:

עכשיו הילד שלי בשיעור פרטי.

גיא יפרח:

זה לא קשור, גם אני לפני הבגרות הייתי חייב שיעור פרטי כי לא הלכתי ל - - - ולא שאני מצדיק את זה. היה תגבור, אני אומר לך מידיעה.

יפעת נדב:

אני אומרת לך שלא. אבל הבקשה היא באמת אולי למצוא איזה שהוא פתרון, לקחת את הילדים, לעשות - - -

גיא יפרח:

יש, הם מכינים להם תגבורים, אמרתי גם באיזה נושאים, יש, זה כבר קיים.

יפעת נדב:

זה פורסם?

גיא יפרח:

לא יודע, אני אבדוק את זה.

יפעת נדב:

לפני שהילדים ייעלמו.

גיא יפרח:

חבר'ה, מאחר שזה מתקיים אני מוריד את זה מסדר היום. מי בעד? מי נגד? למה אתם נגד? אני אומר לכם שיש.

יפעת נדב:

לא, אתה אמרת שאתה מוריד את זה מסדר היום.

גיא יפרח:

כי לא צריך, זה קיים. אני צריך להחליט על מה שקיים? טוב, בסדר, אתם נגד.

גילי רוגל:

אגב, זה לא יורד מסדר היום הציבורי, זה ירד מסדר היום של המועצה.

שמוליק חנוך:

הנתון שלך שגוי. הנתון של 10.8 זה כולל תלמידי חינוך מיוחד. בשנה שעברה הייתה לנו נפילה בגלל דצמבר, בגלל האולפנה, והנתון בשנה שעברה הוא 12.3, הנתון השנה יהיה גבוה משמעותית.

יפעת נדב:

אני שמחה. זה מחזק אותי.

גיא יפרח:

יפעת, בלי קשר אני מסכים איתך. אחת המשימות שלנו כרשות מקומית זה לדאוג לצד אחוזי בגרות גבוהים, שזה שאפו, להגדיל את אחוזי המצטיינים בבגרות, חד משמעית.

יפעת נדב:

אין שום סיבה שזה - - -

גיא יפרח:

אין מישהו אחד שלא רוצה את זה, חד משמעית זה תפקידו ואני אשמח לכל עצה טובה בעניין הזה. באמת.

הצבעה להסיר מסדר היום:

בעד – 11 – גיא יפרח; רחל הר זהב; יחיאל וקנין; מוטי פרץ; ברנדה הורוביץ; דודו מתתיהו; נטלי וינר; יעקב אהרון; משה סלמי; אברהם נגר; שירן מירזאי.
נגד – 4 – שלומי ירוחם; יפעת נדב; רועי חוג'ה; דוד אבבה.

החלטה:

אושר

גיא יפרח:

סעיף 4.

דוד אבבה:

אני אציג את זה. ההצעה לסדר היום זה הייצוג ההולם של בני הקהילה האתיופית במעלה אדומים. חוק שירות המדינה (מינויים), 1956, תיקון מספר 19 בשנת 2016, בסעיף 15 לחוק החוק מרחיב את הייצוג ההולם בקרב העדה וקובע כי בכל התפקידים בשירות הציבורי, ביניהם מועצות מקומיות ועיריות, חייבת חובת ייצוג הולם של בני הקהילה האתיופית, בכל הדרגות, המקצועות, בכל משרדי העיר ויחידות הסמך, כולל התאגידים הניהוליים.

אני אתן סקירה קצרה לחברי המועצה החדשים. במעלה אדומים יש קהילה גדולה של יוצאי אתיופיה ביניהם דור חלוצים שהגיעו והתיישבו במעלה אדומים עוד בשנת 1986 ואני אחד מהם. אני נמצא במעלה אדומים מתחילת הדרך, היינו אז 5,000 איש, לא היה 03, לא היה 06, 07. אנחנו הקמנו אז כילדים, דור המייסדים של מעלה אדומים. ההנהגה הקודמת דאגה לדחוק לשוליים את הקהילה האתיופית במעלה אדומים ואני חושב שבאיזה שהוא שלב הפכה אותה לחצר האחורית, הרבה דברים לא התקדמו, הרבה דברים לא זזו לשום מקום, כמעט בכל נושא ועניין. יש הרבה פערים בקרב הקהילה במעלה אדומים.

בגלל קוצר היריעה אני מעלה כרגע רק את הנושא של הייצוג ההולם בתפקידים הציבוריים גם במועצה למרות שישנן בעיות נוספות, אבל כרגע זו ההצעה לסדר היום. יש פה חברי מועצה מאוד ותיקים, יחיאל וקנין, דודו, גיא, הייתי רוצה לשאול אתכם באמת אם אתם מכירים חברים בקהילה שעובדים באיזה משרה בעלת סמכות או כל תפקיד שהוא בניהול, פה בבניין העירייה.

גיא יפרח:

כן, אבל זהו?

דוד אבבה:

לא, אני אמשיך. יחיאל, אתה מכיר?

יחיאל וקנין:

מה אתה מציע בהצעה לסדר היום? מה אתה אומר, שמה? תפרט את ההצעה לסדר היום, כאילו מה אתה אומר?

דוד אבבה:

אני אפרט, אני אתן קצת נתונים שהם קצת עגומים בעיניי ואפילו מדאיגים. עשיתי בדיקה וניסיתי לחפש כמה עובדים בקרב הקהילה מועסקים ברשות מעלה אדומים ולא מצאתי הרבה. החוק מחייב ייצוג הולם.

יעקב אהרון:

כמה מצאת?

דוד אבבה:

תיכף אני אפרט לך. אתה תהיה אפילו בשוק. מצאתי שיש שלושה עובדי תחזוקה, עובדי גינון אחד או שניים, עובדי תברואה, נראה לי עובד או שניים, עובדת אחת במחלקת גבייה, עובדת אחת שמועסקת ב-50% משרה באגף הקליטה, שניים או שלושה עובדים במתני"ס, יש הרבה סייעות בגנים ובבתי הספר, עובדי ניקיון בשפ"ע יש הרבה.

מוטי פרץ:

זה מה שיצא, זה לא שיש פה יד מכוונת. כמה אברכים יש בהנהלת העירייה? זה לא משהו מכוון.

שלומי ירוחם:

מוטי, הוא אומר משהו אחר, זה לא מכוון.

דוד אבבה:

אני רק אומר שהייצוג ההולם בעיריית מעלה אדומים הוא מדאיג מאוד.

שירן מירזאי:

הם הגיעו? הם ניסו להתקבל למשהו? אי אפשר לבוא לבן אדם להגיד לו: בוא תעבוד.

דובר:

יש תנאי סף לדברים.

דוד אבבה:

אני אתן דוגמה. יש איזה בחור שעובד במשך שנים כאב בית, באחד המכרזים הוא הגיש מועמדות לסגן, בגינון אם אני לא טועה, ואמרו לו שהוא המועמד הכי ראוי והכי – בסופו של דבר יום למחרת, הבן אדם כבר קנה עוגה לחגוג עם החברים שלו, אמרו לו: אין, אתה הכי ראוי. יום למחרת בא בחור חדש, דרך אגב, אפשר לבדוק את זה, קרוב משפחה של אחד המנהלים והוא גבר עליו במכרז והוא לא קיבל את העבודה.

דובר:

אתה חושב בגלל שהוא אתיופי?

דוד אבבה:

לא ניכנס לזה, אני לא אומר שבגלל שהוא אתיופי.

גיא יפרח:

עדיף לא לדבר פרסונלית, אני יודע על מי אתה מדבר, לא נעים לי להגיד לך, אני לא רוצה לדבר. אם אתה רוצה נדבר אחר כך בארבע עיניים על מה שאמרת.

דוד אבבה:

זה לא קשור לאתיופים וגזענות, החוק מחייב ייצוג הולם בעיריות.

יחיאל וקנין:

לתפקידים מסוימים, כשעומדים בקריטריונים של כל משרה.

דוד אבבה:

ברגע שהוא עומד בקריטריונים החוק מחייב ייצוג הולם של חבר בקהילה האתיופית וככה זה עובד. אתה רוצה להגיד שאם אני ואתה ניגשים למכרז כלשהו ו - - -

יחיאל וקנין:

אם אנחנו מתאימים ובאותם קריטריונים, ההיפך, יש עדיפות לאתיופים, זה החוק בדיוק.

רועי חוג'ה:

הוא אומר שזה לא מתקיים.

יחיאל וקנין:

הוא לא יכול להגיד לי שזה לא מתקיים אם הוא מביא לי נתונים של מועמד מסוים - - -

דוד אבבה:

יחיאל, איך אתה מסביר את זה שאני דור החלוצים במעלה אדומים, ויש מלא אתיופים מוכשרים, בעלי תארים, ביחידות מיוחדות וקצינים, יש פה אפילו רופא מנתח לב, איך אתה רוצה להגיד לי שאנחנו נופלים מאף אחד אחר ואין ייצוג כזה בעירייה? איך אתה מסביר את הנתון העגום הזה?

שירן מירזאי:

אני אומרת אם אתה לא ממלא לוטו אין לך מצב להרוויח. הם באו? הם ניסו?

דוד אבבה:

איך ייתכן ש-40 שנה, קרוב ל-40 שנה אנחנו נמצאים פה, בעצם מה שיש פה זה הרבה סייעות בבתי ספר וגנים ועובדי ניקיון. יש פה עובד בבניין העירייה אתיופי חוץ מעובדי ניקיון?

מספר דוברים:

יש.

מוטי פרץ:

יש פה מנהל אחד, אתה מדבר על להיות מנהל בעירייה.

גיא יפרח:

אני אשיב או שיש איזה סבב נוסף ש - - -

יחיאל וקנין:

עצם העובדה של להעלות ולהגיד שאנחנו גזענים - - -

שלומי ירוחם:

יחיאל, הוא אמר, פעם היה ככה, עכשיו אנחנו רוצים שוויון. (מדברים ביחד).

דוד אבבה:

לא הבנת כלום ממה שאמרתי. אני אמרתי גזענים? מה זה קשור. זה סעיף בחוק. תקרא את סעיף 15 לחוק. אני אמרתי שאתה גזען או זה? זה לא קשור. הקהילה האתיופית צריכה ייצוג הולם במשרות.

יעקב אהרון:

דוד, ברשותך, מה המקצוע שלך?

דוד אבבה:

עורך דין.

יעקב אהרון:

בתור עורך דין ראשית חשבת להגיש מועמדות לעירייה פה ל - - -

דוד אבבה:

אני לא מדבר עליי.

יעקב אהרון:

שאלתי אותך.

דוד אבבה:

הרבה אנשים ניסו פה וזרקו אותם מכל המדרגות.

יעקב אהרון:

לדבר באופן כללי זה אפילו מכעיס כי גם יש חוק שמפלה לטובה את האתיופים ואת הדרוזים, לדוגמה, אבל זה קצת מכעיס, כי אם אתה אומר שאתה עורך דין, אתה ניסית להגיש מועמדות פה לעירייה ואמרו לך לא? אני לא מדבר עליך ספציפית, פשוט אמרת - - -

דוד אבבה:

אני רוצה ייצוג הולם לקהילה האתיופית. אני יודע לאן אתה חותר, זה לא קשור, אתם לוקחים את זה לכיוון אחר.

יעקב אהרון:

תענה למה שאני אומר, בבקשה. יכול להיות שאתה אמרת: לא מתאים לי עירייה ואני רוצה ללכת למגזר הפרטי.

דוד אבבה:

אבל איך אתה מסביר את זה שקרוב ל-40 שנה אין אתיופי בעל סמכות? אין אתיופי בניהול?

יעקב אהרון:

מה שהיה זה בסדר, בוא תציג לי נתונים שהיו שני מועמדים - - -

(מדברים ביחד).

רועי חוג'ה:

הלכה למעשה אין.

גיא יפרח:

אני רוצה להגיד משהו. קודם כל אני רוצה להגיד לכם שאני חושב שאין פה מישהו שלא רוצה שלכל האוכלוסיות תהיה הזדמנות שווה להצליח, לפרוץ כל תקרת זכוכית. אני שמעתי את הסיפור שסיפרת בטקס למסע דרך סודן והוא היה מאוד מאוד מרגש, ואני אומר לך באמת, אתה באמת רוצה, ואני רוצה שתסירו גם אתה וגם אחרים דאגה מליבכם. קודם כל מדובר בלשון החוק, אני לא יכול להחליט אם אני מקיים חוק, אני מקיים חוק בהגדרה, ואני אומר לכם שעיריית מעלה אדומים, ובדקתי את זה, דואגת שבכל מכרז תהיה במכרז הבהרה שאנחנו נותנים עדיפות על פי הסעיף הרלוונטי לטובת – ויותר מזה, בשאלון - - -

דוד אבבה:

גיא, בשטח זה לא קורה.

גיא יפרח:

דוד, תן לי לענות. הקשבתי לך בקשר רב, תנו לי לסיים. גם כשמגיעים לריאיונות יש טופס ובטופס צריך לסמן אם אתה מישהו שהחוק אפשר לו העדפה מתקנת כדי שנדע, שלא נצטרך לנחש את הנושא הזה. ואני אגיד מעבר לזה, אם אתה יודע על מקרה שבו אתה אומר: תקשיב, בדיוק כמו שהיה החוק, היה מקרה שניגש מישהו שעמד בקריטריונים בדיוק כמו מישהו אחר, עמדו באותם קריטריונים, היה לו את אותו תואר, היה לו את אותו ניסיון ובכל זאת לא נתנו לו את ההעדפה, אניע אשמח לדעת מי זה, כדי שנתקן את זה. האמירה שהישראלים יוצאי אתיופיה במעלה אדומים הם בחצר האחורית נתנה לי קוץ'.

דוד אבבה:

כן, אני נושם את מעלה אדומים, אני יודע על מה אני מדבר.

גיא יפרח:

אני בעצמי כסגן ראש עיר, יש את 'הדרך החדשה', אתה יודע שמעלה אדומים הייתה מחוץ ל'דרך החדשה' ואני נלחמתי מלחמת חורמה כדי שמעלה אדומים תיכנס ל'דרך החדשה', כי אתה יודע כמה תקציבים זה מביא וכמה זה מסייע? 'דרך חדשה' זה פרויקט, אחרי ההפגנות שהיו, במשרד ראש הממשלה לשילוב ישראלים יוצאי אתיופיה בחברה הישראלית. מעלה אדומים הייתה בחוץ ואני הלכתי עד משרד ראש הממשלה ונלחמתי מלחמת חורמה והכניסו את מעלה אדומים ואני אומר לכם, תקראו את דוח ביקורת המדינה, בדוח ביקורת המדינה כועסים על – זה לא ענייני, אני ביקשתי לקבל, לא יודע איך הם עשו את זה, רשום שם איך יכול להיות שרק מעלה אדומים נוספה ל'דרך החדשה' מכל הרשויות המקומיות האחרות בישראל? יש על זה דוח ביקורת של מבקר

המדינה, כי אנחנו הלכנו ודאגנו שזה ייכנס לפנינו משורת הדין. אני אתן לכם נתון. הממוצע של בגרות ברמה הארצית - - -

דוד אבנה:

עוד פעם עם ה - - -

גיא יפרח:

דוד, רק להגיד את זה.

דוד אבנה:

אני מכיר את הנתון הזה.

גיא יפרח:

אתה מכיר, אני מדבר לאחרים שלא מכירים.

ברנדה הורוביץ:

זה חשוב.

גיא יפרח:

73% זה הממוצע הארצי של זכאות בבגרות במדינת ישראל, הממוצע של ישראלים יוצאי אתיופיה במדינת ישראל, לצערי זה 64%, זה בגלל המדינה, לא בגללם, חד משמעית, זה 64%. תנחשו מה אחוז הזכאות לבגרות במעלה אדומים בקרב יוצאי אתיופיה? מישהו יכול לנחש?

שלומי ירוחם:

גם תלמידים מחוץ לעיר?

גיא יפרח:

כולם, תושבי מעלה אדומים. 96.6%, שלומי. זה אומר שיש שיתוף פעולה אמיתי בין הקהילה המדהימה שלהם - - -

דוד אבנה:

זה אומר שהקהילה של הנוער והילדים הם תותחים.

גיא יפרח:

נכון.

ברנדה הורוביץ:

לגמרי.

גיא יפרח:

נכון, אבל משהו כנראה קורה – נתון כזה שבו הממוצע הארצי של יוצאי אתיופיה הוא 64%, הנתון במעלה אדומים הוא 96.6%, הגבוה בישראל, כנראה משהו במעלה אדומים גם נעשה טוב. דרך תוכנית מגן, דרך 'מגנטק', דרך 'שחקים', דרך תוכנית אלמז - - -

שלומי ירוחם:

זה לא פוסל את מה שהוא אומר.

גיאת יפרח:

בלי קשר אני אומר לך, אני מתחייב לך - - -

דוד אבבה:

תראה מה זה, אני העליתי נושא, הנושא של ייצוג הולם ותראה כמה התעוררו. החוק מדבר על ייצוג הולם של הקהילה. אני עובד למעלה משמונה שנים בעיריית ירושלים, אני יודע איך זה הולך, שם, אתה יכול לשאול את משה ליאון ותראה איך הוא מחלק את העוגה באופן שווה. הקהילה האתיופית במעלה אדומים היא אחת המקופחות בארץ. כל אחד ירים פה גבה, יגיד החינוך, כי הילדים שלנו תותחים, הילדים שלי, ממוצע הברורות שלהם מעל 95.

גיאת יפרח:

כל הילדים תותחים, זה רק שאלה של אם נתת לו הזדמנות. כל ילד בישראל הוא תותח.

דוד אבבה:

אבל מה עם כל אלה שהיו ביחידות מיוחדות, כל האתיופים שמחפשים עבודה, מגישים - - -

גיאת יפרח:

המפקד הכי חשוב שלי בצבא, קוראים לו סלומון איילה, תותח על. זה לא קשור, אני מסכים איתך, זה רק שאלה של האם אנחנו נותנים להם את ההזדמנות או לא.

דוד אבבה:

גיאת, יש חוק, אנחנו חייבים ליישם את החוק.

גיאת יפרח:

קודם כל שתכיר, דוד, בעיריית מעלה אדומים - - -

דובר:

החוק מיושם.

דוד אבבה:

איפה מיושם? תן לי נתונים, מה מיושם?

יחיאל וקנין:

יש מישהו שהגיש מועמדות ואתה יודע ספציפית שהוא נפסל?

דוד אבבה:

בבניין העירייה, אתה מכיר אתיופי אחד שהוא בעל סמכות?
(מדברים ביחד).

רועי חוג'ה:

למה ישר אתה מסיק שהוא לא הגיש מועמדות? למה שלילה קודם כל? הוא נתן לך עכשיו הלכה למעשה, אתה מראש הסקת שאנשים לא באו והגישו מועמדות, למה? אני לא יודע.

יחיאל וקנין:

אני לא מסיק שיש קיפוח.

גיא יפרח:

כי חזקה על העירייה שהיא עובדת לפי חוק, זו הסיבה שהוא מסיק - - -
(מדברים ביחד).

רועי חוג'ה:

הוא אומר לך, הלכה למעשה היום אין אתיופים, זו עובדה.

יחיאל וקנין:

אתה - - - אבל אם תגיש - - -
(מדברים ביחד).

רועי חוג'ה:

עוד מילה, ברשותכם. חבר'ה, אף אחד פה לא דיבר על גזענות, לא דיבר על כלום. הלכה למעשה אני 40 שנה במעלה אדומים והוא אומר תסתכלו ימינה ושמאלה - - -

ברנדה הורוביץ:

אתה לא צריך לדבר בשבילו, הוא יודע לדבר.

רועי חוג'ה:

אבל אני גם יכול לדבר. הוא אמר מה שהוא רצה, עכשיו אני אדבר מה שאני רוצה. הוא אמר הלכה למעשה שעכשיו אין - - -

ברנדה הורוביץ:

שמעתי אותו.

רועי חוג'ה:

אבל אני גם יש לי זכות לדבר. אני עונה ליחיאל גם, בסך הכול - - -

ברנדה הורוביץ:

דוד ידבר, לא אתה, למה אתה צריך לדבר?

רועי חוג'ה:

די, את סתם עכשיו מפריעה סתם.

דובר:

ברנדה, מה יש לך? מה לא בסדר?

רועי חוג'ה:

מה שאני בא להגיד, מה הוא בסך הכול אומר? אני היום לא רואה אתיופים בתפקידי סמכות, אני מבקש שתסתכלו על החוק הזה, תכירו בו, מי שלא מכיר, יש פה כאלה שאולי לא מכירים, אולי, אז הוא אמר אותו, ואני בסך הכול רוצה שמעתה והלאה שימו לב לדבר הזה. זה מה שהוא ביקש. הוא לא אמר שיש גזענות והוא לא אמר, או שאתה ציינת, שהם לא ניגשו. אנחנו לא יודעים אם ניגשו או לא ניגשו, אנחנו באמת לא יודעים, אולי אתה צודק, אבל לא אני ולא אתה יודעים את זה כרגע.

יחיאל וקנין:

אני עונה לך עכשיו - - -

רועי חוג'ה:

אתה יודע בוודאות שלא ניגשו?

יחיאל וקנין:

קודם כל נשים לב. אני אומר ששמים לב גם עד עכשיו, אם אתה רוצה שנשים לב עוד פעם, נמשיך לשים לב.

רועי חוג'ה:

זה לא מה שאמרת. אם עכשיו זה מה שאתה אומר על הכיפק.

יחיאל וקנין:

זה מה שהתכוונתי.

משה סלמי:

דוד העלה נושא, הוא דיבר בצורה כוללנית, הוא טוען שיש פה סוג של קיפוח ושלא מיישמים חוק. כדי לטעון שלא מיישמים חוק - - -

רועי חוג'ה:

הוא אמר על ההנהגה הישנה. הוא לא בא בטענות לגיא.

משה סלמי:

אבל כדי להעלות טיעון אתה צריך לתת דוגמה של אנשים שקופחו.

רועי חוג'ה:

אז הוא אומר שהוא לא רואה.

משה סלמי:

יש לך להציג נתונים?

(מדברים ביחד).

רועי חוג'ה:

גיא, מה אתה אומר? הוא לא היה מספיק טוב. זה לא משנה, זה לא פרטני. הרעיון לא פרטני וגם לא על העבר, הרעיון הוא מעתה ואילך לשים לב.

גיא יפרח:

חברים, תודה. אני רוצה לנמק משהו ונעלה את זה להצבעה. ראשית אני רוצה להגיד לך, דוד, הסר דאגה מליבך, אני אומר לך שכל חוק, אבל בוודאי גם החוק הזה, ייושם הלכה למעשה במעלה אדומים. אחת.

דוד אבנה:

מעכשיו הוא ייושם.

גיא יפרח:

דוד, תן לסיים לדבר. אני הקשבתי לך. הוא ייושם ויקרה כי כל חוק שיש אנחנו מיישמים אותו. אני לא מעל החוק ואני לא יכול להחליט שאני לא מיישם חוק שקיים במדינת ישראל ומועצת העיר צריכה לעשות את זה. זה א', הסירו דאגה מליבכם. פעם שנייה, אני רוצה שתכיר את המספרים. במעלה אדומים יש היום 25 ישראלים יוצאי אתיופיה שעובדים שמתוכם עשרה עובדים בתפקידי ניהול ביניים. סתם שתדע ששני המכרזים האחרונים שהיו המון מועמדים, התקבלו שניים, אמונה זאודה ודסטה שהתקבלו, מהרבה מועמדים. הם עמדו בקריטריונים, נבחרו לתפקידים ניהוליים במרכז צעירים, אחת אחראית על צעירים בסיכון, אחת מנהלת את תחום ההכנה לצבא. זה אגב לא תפקיד למגזר או ליוצאי אתיופיה. זה קרה לפני שלושה חודשים, משהו כזה. בקיצור, הסירו דאגה מליבכם, מעלה אדומים - - -

דוד אבנה:

מה עוד?

גיא יפרח:

מה הבעיה שלי? אני אשמח מאוד – יש עובדים סוציאליים ויש אחרים שהם בתפקידי ניהול ביניים

דוד אבבה:

לא, אלה תפקידים ניהוליים, גיא.

גיא יפרח:

אני אשמח מאוד, דוד, שתביא מקרה – לא אשמח, הלוואי שזה לא יקרה, תראה מקרה ספציפי
חלילה שהיה מישהו שעמד בקריטריונים, כמו בדיוק אמונה שעמדה בקריטריונים ---

רועי חוג'ה:

לא, לא מחפשים את זה.

דוד אבבה:

הדברים מדברים בעד עצמם, גיא. עובדה היא שמהקהילה האתיופית ---

גיא יפרח:

העובדה שאין לא הופכת את זה שהעירייה לא בסדר ולא הופכת את זה הפוך.

רועי חוג'ה:

לא, אמר מהיום ואילך. למה אתם תוקפים אותו? הוא לא הולך אחור, הוא הולך קדימה. הוא בסך
הכול רוצה ---

דובר:

לא, הוא הולך אחורה כי הוא אומר תראה לי ---

רועי חוג'ה:

גם עכשיו הוא אומר לך בסך הכול – גיא, כמו שהתחלת, אני הולך ליישם את זה, נגמר, מעולה.

גיא יפרח:

אז אני מוריד את הסעיף הזה מסדר היום. מי בעד? מי נגד? על מה אתם נגד?

רועי חוג'ה:

כי אתה מוריד מסדר היום, אתה לא רוצה ששום דבר ייכתב בפרוטוקול.

הצבעה להסיר מסדר היום:

בעד – 11 – גיא יפרח; רחל הר זהב; יחיאל וקנין; מוטי פרץ; ברנדה הורוביץ; דודו
מתתיהו; נטלי וינר; יעקב אהרון; משה סלמי; אברהם נגר; שירן מירזאי.

נגד – 4 – שלומי ירוחם; יפעת נדב; רועי חוג'ה; דוד אבבה.

החלטה:

אושר

גיא יפרח:

הסעיף הבא על סדר היום תב"רים.

רועי חוג'ה:

מה עם השאילתה שלנו?

גיא יפרח:

בישיבה הבאה תקבלו תשובה.

גילי רוגל:

לפי התקנון אפשר לענות בישיבה הבאה.

גיא יפרח:

אישור תב"רים, סעיף 3. שיקום ופיתוח תשתיות מים. אנחנו מעבירים לקרן שיקום מים ולקרן שיקום הביוב, זה בעצם מהקרנות שקיימות. אני מעלה את סעיף א', תב"ר 2623, להצבעה? יש התנגדות? יש הימנעות? עבר פה אחד.

א. תב"ר מס' 2623 - שיקום ופיתוח תשתיות מים (חדש)

תקבולים - 1,000,000 ₪ - קרן שיקום מים

תשלומים - 1,000,000 ₪ - ע. קבלניות

הצבעה:

בעד - 15

החלטה:

אושר פה אחד

גיא יפרח:

סעיף 2624, אני מעלה להצבעה. יש התנגדות? יש הימנעות? עבר פה אחד.

ב. תב"ר מס' 2624 - שיקום ופיתוח תשתיות ביוב (חדש)

תקבולים - 700,000 ₪ - קרן שיקום ביוב

תשלומים - 700,000 ₪ - ע. קבלניות

הצבעה:

בעד - 15

החלטה:

אושר פה אחד

גיא יפרח:

קיבלנו מבימות פיס 49,725 שקלים למופע. יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

ג. תב"ר מס' 2625 - בימות פיס (חדש)

תקבולים - 49,725 ₪ - מפעל הפיס

תשלומים - 49,725 ₪ - ע. קבלניות

הצבעה:

בעד – 15

החלטה:

אושר פה אחד

גיא יפרח:

שיפוץ קיץ למוסדות החינוך שלנו להכנה לקראת ה-1 בספטמבר. יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

ד. תב"ר מס' 2625- בימות פיס (חדש)

תקבולים - 49,725 ₪ - מפעל הפיס

תשלומים - 49,725 ₪ - ע. קבלניות

הצבעה:

בעד – 15

החלטה:

אושר פה אחד

גיא יפרח:

סגירת תב"רים, סעיף א' ו-ב'. סיימנו את הפרויקטים האלה ואלה היתרות שנשארו אז אנחנו משאירים אותם לקרן למבני ציבור.

רועי חוג'ה:

יש לי שאלה לגבי זה, גיא. אני רואה שזה קירוי למגרשי ספורט ואני מניח שיש עוד מגרשי ספורט שעוד לא קורו במעלה אדומים. הכסף הזה יכול לבוא למטרה הזאת בדיוק?

גיא יפרח:

כן. לא חייב להיות למטרה הזאת אבל יכול להיות למטרה הזאת. אגב לא בטוח שזה מספיק כדי להגיע למטרה, אבל זה הולך לקרן מוסדות ציבור.

רועי חוג'ה:

כמה בתי ספר היה בקירוי?

גיא יפרח:

לדעתי שלושה. גם אלה שאין להם יש להם אולם ספורט. אין מישהו שאין לו, לא קירוי ולא אולם ספורט.

יפעת נדב:

נראה לי אופק.

גיא יפרח:

לאופק אין קירוי?

יפעת נדב:

אין לו.

גיא יפרח:

רק אופק, את צודקת. אני מעלה את סעיף א' ו-ב' להצבעה, יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

א. **תב"ר מס' 2255 – קירווי מגרש ספורט ביה"ס "מעלה התורה בנות" (סגירת תב"ר)**

מקור הכנסה – קרן מבני ציבור

יתרה – 281,450 ₪

הצבעה:

בעד – 15

החלטה:

אושר פה אחד

ב. **תב"ר מס' 2422 – קירווי מגרש ביה"ס ממלכתי ג' (סגירת תב"ר)**

מקור הכנסה – קרן מבני ציבור

יתרה – 419,580 ₪

הצבעה:

בעד – 15

החלטה:

אושר פה אחד

גיא יפרח:

אני סוגר את הישיבה הזו.

מר גיא יפרח
ראש העיר

מר שמוליק חנוך
מנכ"ל ומזכיר העירייה